

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

X.

Caroli a Linné ad Bernardum de Jussieu ineditæ, et mutuæ Bernardi ad Linnæum Epistolæ ;

CURANTE ADRIANO DE JUSSIEU,

ACADEMIÆ ART. ET SCIENT. AMERICANÆ SOCIO.

LINNÆANAS quas hic publici juris facimus epistolas ad nos hæreditas transtulit. Plures quidem extiterant; sed quædam amissæ aut dispersæ. Mutuæ Bernardi de Jussieu litteræ, cum cæteris musæi Linnæani gazis, in manus cl. Edwardi Smith transierant, et ab hujus interitu in Societatis Linnæanæ Londinensis musæo servantur. Ipsas quidem cl. Smith, inter selecta commercii litterarii celeberrimorum cum Linnæo botanicorum fragmenta,* jam evulgavit, sed et paulisper truncatas et e Latino in Anglicum versas, ita ut authenticas integrasque nunc Linnæanis, quas illustrant, intermiscere satius visum fuerit, quod permisit Societatis Londinensis, et præsertim librarii ejusdem cl. Joannis Bennett, litteras propriâ manu ideoque absque ullo erroris periculo transcriptas ad nos transmittentis, liberale obsequium.

Linnæi epistolæ currente ocissime calamo scriptæ, tot erant, inter multa alia momenti majoris opera, scribendæ! “*Certe,*” in epistolâ ad Abb. Duvernoy dicit, “*si mihi decem essent manus non sufficerent omnibus qui literas mittunt, et si hoc coram me videres, crederes me nihil aliud agere quam literas, in quo dilapido et res et tempus meum.*” Et iterum ad Jacquinum scribit: “*Si mihi tot essent manus, quot idolo isto Chinensi, non sufficerent semper respondere omnibus interea hoc certum quam certissimum quod ego quotannis scripserim ad externos plures epistolas, quam omnium facultatum professores n. 25 simul, ad externos indigenasque.*” Præterea in documentis quæ de se ipso et vitæ

* *A Selection of the Correspondence of Linnaeus and other Naturalists from the Original Manuscripts*, by Sir J. E. Smith. In two vols. London. 1821. — Jussieu's letters are inserted in the second volume, pp. 206 – 227.

curso* tradidit, fatetur animum ad studia scientiarum naturalium totum conversum a litterarum et imprimis linguarum studiis semper declinavisse, ita etiam ut primi magistri adolescentis ingenium minimi facerent deque ipso in futurum humillime præagirent pseudoprophetæ. Non mirum igitur si in epistolis nec otiose nec accurate nec provise expeditis mendæ non deficiunt. Quas tamen nusquam emendavimus, exemplum Halleri† atque Endlicheri‡ secuti, ipsamet autographorum verba fidelissime transcribentes. Sermo enim Linnæi, si non grammatice castigatus, libero gradu currit vividus, nervosus, primigenius, denique suus, adoptione totius elapsi sæculi legitimus nec ideo ullo modo adulterandus.

Anno 1735 Linnæus, tum vigesimo-octavum degens, relictâ patriâ, Hollandiam petierat, ubi tres annos Amstelodami, Lugduni Batavorum, et præsertim Hartecampi in Horto Cliffortiano vixit, et opera præcipua, ut *Systema Naturæ*, *Genera Plantarum* et *Classes*, etc., etc. scripsit et edidit, et unde primum Angliam (anno 1736) invisit et denique in Galliam (a. 1738) transiit.

Parisiis sceptrum Botanices tunc tenebant, Tournefortio jamdudum et Vaillantio defunctis, ipsorum in Horto Regio Botanico Parisiensi successores Antonius et Bernardus de Jussieu, fratres arctissime sanguinis, studiorum et vitæ communitate devincti, posterior fratre tredecim annos junior, quinque senior Linnæo. Cum quibus jam mutuâ nonnullarum litterarum missione commercium iniverat et ad quos se contulit commendatus professoris Adriani van Royen, quocum aliquot menses commoratus hortum Leydensum ordinaverat, epistolâ quam nobis in diario servavit sequenti:

“ *Viro clarissimo Antonio de Jussieu, medico experientissimo, Botanices professori celeberrimo, et Academiæ Regiæ Scientiarum in Galliis socio, et membro dignissimo S. P. D. A. van Royen.*

“ *En Carolum Linnæum scientiæ botanicæ (si quem noverim) facile principem, qui in scriptis innotuerit, experimentis innotescat. Hic in plerisque historiæ naturalis partibus versatissimus, hasce tibi tradet literas. Hunc vere doctum, eruditum, et humanissimum tibi tuæque curæ commendo, ut per te, quantum potest fieri, opportunitatem habeat omnia quæ ad hoc negotium spectant perlustrandi: Quidquid autem ei feceris beneficii, mihi, cum per aliquod tempus intimus fuit, factum reputabo. Vale fratremque cum Nob. D. de Fay meo nomine salvere jube. Dabam Leydæ die 7. Maii 1738.*”

* *Egenhändig Antekningar af Carl Linnæus om sig sjelf.* Stockholm. 1823. — Quod diarium jam prius ex manuscripto Suecico in Anglicum verterat edideratque W. G. Maton: *The Second Edition of a General View of the Writings of Linnæus, by R. Pulteney, with Corrections, considerable Additions, and Memoirs of the Author, to which is annexed the Diary of Linnæus, written by himself, and now translated into English from the Swedish Manuscript in the Possession of the Editor.* London. 1805.

† *Epistolarum ab Eruditis Viris ad Alb. Hallerum Scriptarum Partes 6.* Bernæ. 1773–75.

‡ *Caroli Linnæi Epistolæ ad Nic. Jos. Jacquin. Præfatus est Notasque adjecit Stephanus Endlicher.* Vindobonæ. 1841.

Linnæi Lutetiæ, ubi mensem commoratus est, familiaris fuit et quotidianus cum Bernardo usus, et inde postea inter ipsos existimationis, amicitiae, officiorum mutuatio, ut et epistolarum, quarum pleræque post reditum in Sueciam Linnæi scriptæ, sed paulatim decursu, ut fit, temporis rariores, ac denique omnino intermissæ, quamvis vita utriusque parallela, ut ita dixerim, fluxerit, eodem fere tempore denique extincta.*

E P I S T O L Æ.

ILLUSTRISSIMO VIRO

CAROLO LINNÆO, SUECO,

MEDICO ET BOTANICO CLARISSIMO,

S. P. D.

ANTONIUS DE JUSSIEU,

MED. D. ET BOT. PROF. REG.

GRATISSIMO animo, Vir Illustrissime, tuum de Musâ opusculum† accepi, avidusque perlegi, mihiq̃ maxime arrisit, tum ob plantæ singularitatem, tum propter observationis novitatem quâ plantam a me in Hispaniâ visam, floridam fructiferamque, apud Batavos nec florere, nec fructum dare suspicarer, cum eam in Horto Regio Parisiensi nec florentem nec fructiferam huc usque viderimus. De cæteris quæ recensens‡ opusculis a te editis nullum ad me pervenit, remque mihi pergratam facies, si absque ullo tuo dispendio meque ea solvente ad nos velis mittere. Conscriptum a te Hortum Cliffortianum, Floramque tuam Lapponicam vehementer exoptamus, tantoque magis illud opusculum ultimum nos pungit, quod viros Academicos hanc in Septentrionis plagam Rex noster recens miserit,§ quibus plantas hac in parte inquirentibus pharus esset liber tuus, ut illarum ad nos aut semina, aut ramos siccos perferant; quapropter si brevi operi huic finem imposueris, duo a te poscimus exemplaria, ut cætera de quibus mones solvenda. Si quidpiam etiam te dignum e prelo nostro Parisiensi editum putes, maximâ cum voluptate mittendum ad te curabimus. Vale, vir Illustrissime, plurimamque fratris mei salutem ex me recipe. Parisiis Kalend. Julii anni 1736.

* Bernardus de Jussieu die 6° Nov. 1777 obiit; Linnæus 10° Jan. 1778.

† *Musa Cliffortiana, florens Hartecampi, 1736, prope Harlemum.* Lugd. Batav. 1736. 4to.

‡ Hinc videtur præcessisse prior, quæ deficit, Linnæi epistola.

§ Astronomi ex Academiâ Regiâ Scientiarum Parisiensi, ad metiendum, tum sub æquatore, tum polo pro-

VIRO ILLUSTR

D: BERNHARDO JUSSIEU,

PROFESSORI BOTANICO, MEMBR. AC: REG: PARISIÆ, ETC.,

S. Pl. D.

CAROLUS LINNÆUS.

CIRCA initium hujus anni cum Genera* mea transmitterem simul ad te V: Ill: literas dedi, quas D: Marselie, mercator Amstelodamensis transmittere curabat. Altera vice† et ad te literas dedi, cum Floram lapponicam‡ transferri curabam per vestrum Narille, medicum Amstelodamensem; Nolui meis literis Generosissimum vestrum fratrem amplius molestus esse, postquam audiveram quanta praxi medico quotidie distrahebatur; Tibi innotescere V: Illustr: ab eo tempore quo D. Dillenii per aliquod tempus Oxoniis uti licuit favore,§ qui profundæ eruditionis tuæ justus erat præco, semper flagravi. Interim ego adhucdum nullas tuas lætus aperui literas quas mihi exoptaverim præ aliorum omnium. Has quas exaro literas in Tuas proprias manus eo certius deventuras spero, quo eas cum noto et familiari Amico mittam, quem Tuæ curæ commendatum habeo. Est vir juvenis qui plantas maximopere amat, licet methodicus non sit, collector tamen industrius. Incipiunt jam etiam Russi flores amare, quos a seculis respuerunt.

Criticam|| meam mitto, sed stylo barbaro conscriptam, rudi et incompto coactus fere eam edere debui, licet omne tempus mihi negabatur, quem totum occupavit Hortus Cliffortianus, circa finem anni proditurus.

pius, circuli terrestris arcum, missi, hinc duce cel. LaCondamine in Peruviam (anno 1735), inde in Lapponiam (vere anni sequentis) duce cel. Maupertuis, quos posteriores hic innuit A. de Jussieu.

* *Genera Plantarum eorumque Characteres Naturales secundum Numerum, Figuram, Situm et Proportionem omnium Fructificationis Partium.* Lugduni Batavorum. 1737.

† Desunt hæ duæ, quas Linnæus se misisse nunciat et Bernardus accepisse respondet, epistolæ.

‡ *Flora Lapponica, exhibens Plantas per Lapponiam crescentes, secundum Systema Sexuale, collectas in Itinere Anno 1732 instituto.* Amstelædami. 1737.

§ “*In 1736 Linnæus went over to England. . . . The learned botanist Dillenius was at first haughty, conceiving Linnæus’s Genera (which he had got half printed from Holland) to be written against him; but he afterwards detained him a month, without leaving Linnæus an hour to himself the whole day long, and at last took leave of him with tears in his eyes, after having given him the choice of living with him till his death, as the salary of the professorship was sufficient for them both.*” (From Linnæus’s Diary.)

|| *Critica Botanica, in qua Nomina Plantarum generica, specifica et variantia examini subjiciuntur, selectiora confirmantur, indigna rejiciuntur, simulque Doctrina circa Denominationem Plantarum traditur. Seu Fundamentorum Botanicorum Pars IV.* Lugduni Batavorum. 1737.

Siegesbeckii Hortus petropolitanus prodiit, Ludwigii characteres generici similiter, utrosque forte vidisti.

Exoptaveram hac æstate vestras Floras salutare, sed obrutus aliis negotiis vix potero, meque revocant in patriam fata varia.

Si me tuis literis dignum judicaveris, quæso me certiore facias de progressu fratris vestri in Peru,* ejusque reditu; si redierit felix, quod opto summopere, sique plurima specimina secum duceret exsiccata, utinam, datis amicis, si quæ superessent et mihi, si ejus gratia concederet, aliquot remitteret; reddam quæ potero alpinas, lapponicas, suecicas, norvegicas. Spero me etiam vastam obtenturum plantarum copiam a medico quodam nomine Bartsch,† Botanico certe industrio, qui prope diem petat Surinamam et occupabit medici publici officium, mihi oblatum, sed ipsi relictum.

Vale, vivasque diu, me ama.

Dabam ex Museo Clifortiano 1737. Jul. 26.

* Hicce, de quo toties in epistolis sequentibus mentio, JOSEPHUS Antonii Bernardique frater natu minor, Peruviam anno 1735 petierat, astronomis Academiae Regiæ Parisiensis adjunctus. Dux expeditionis academicæ celeb. LaCondamine post decem tantum annos patriam regressus est; sed non J. de Jussieu qui, primum cupiditate vastam, vix cognitam perviamque regionem investigandi, postea Peruvianorum medici periti in epidemiâ egentium discessumque ipsius prohibentium fiduciâ nimium honorificâ, denique serius vi consuetudinis detentus, non nisi post triginta et sex annos (1771), ideoque vitâ tum fratris Bernardi tum Linnæi jam ad ultimum terminum vergente, Galliam revisit; sed valetudine nimis laboribus curisque exhaustâ, ante ætatem senior nec rationis jam compos. Josephi ad fratres epistolæ variæque in itinere adnotatæ observationes manuscriptæ, tabulæque, sive botanicæ sive geographicæ, delineatæ quæ supersunt, doctrinam variam solidamque testantur multa que ab ipso visa et collecta fuisse. Sed pleraque et diversis neque hic enarrandis casibus, et præsertim hâc ultimâ maximâque mentis amissæ miseriâ perierant, et pars tantum minima servari potuit herbarii Peruviani, de quo tanta spes et cupiditas sæpius a Linnæo expressa.

† De quo sequentia in Florâ Suecicâ (p. 186) leguntur: “*Bartsiam dixi a Joanne BARTSCHIO, Regiomontano, medicinæ doctore, juvene pulcherrimo, candidissimo, et certe doctissimo ac nationis suæ ornameto. Contractâ cum viro intimâ amicitâ in Belgio, cum inextinguibili plantarum insectorumque ardore infeci, adeo ut in rimandis plantarum partibus iisdemque acutissime describendis paucos superiores habuerit. Vacuo munere medici ordinarii Societatis Belgicæ Indiæ Occidentalis, Surinamæ, me elegit divus Boerhaavius; cum autem recusarem torridas inhabitare zonas, sub arctoo ipse natus et educatus, mihi concessit beatus vir ad hoc munus vocare quemcumque vellem; arrisit hoc integerrimo amico Bartschio, plantarum solâ causâ, commendatur apud Boerhaavium, recipitur, et Surinamas petit; ubi nescio quo gubernatoris Surinamæ odio et malitiâ, nunquam ipsi læta concessa hora, hinc tædio, invidiâ, pauperie, æstu, post dimidium annum obiit, meliori fato, si quis alius, dignissimus vir. Qualis fuit hic vir docet Dissertatio de Calore, docebunt literæ ad me Surinamâ missæ, plenæ plantarum observationibus curiosissimis.*”

CLARISSIMO VIRO

DD. CAROLO LINNÆO,

DOCTORI MEDICO ET BOTANICO ILLUSTRISSIMO DOCTISSIMOQUE, ETC., ETC., ETC.,

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU,

PROF. BOT. REG.

TUAS quas dedisti binas epistolas accepi, simulque Criticam Botanicam seu Fundamentorum Botanicorum partem quartam. Cætera quæ scribis misisse, Genera a te instituta et Floram Lapponicam non vidi huc usque. Ad meas licet non pervenerit manus Benevoli erga me animi testimonium hoc, grates tamen refero plurimas, et in justæ recordationis meæ signum, pauca hæc, opera levissimi momenti, quæ Parisiis prodire, de plantis recipere digneris. Non parcerem sumptibus si per te liceret comparare mihi quædam de re herbariâ prætervisa Opera, Siegesbeckii scilicet Hortum Petropolitanum, Ludvigii characteres genericos, Plantarum Indices circa Aboam aut Aboë, D. Tillands Floram Uplandicam, et Bromelii Chlorim Gothicam; hanc ultimam promiserat, dum Parisiis aderat, Lithenius vester. De fratre natu minori ad Peruvianas regiones botanices ergo misso, a Julio præteriti anni nuntium allatum nullum habuimus; si, ut spero, onustus herbis redierit aliquando incolumis, sicca harum specimina lubenter præbebo, sicque annitar consequi tuam benevolentiam et obtinere Lapponicas, Suecicas, Norvegicasve plantas quibus beare me volueris. Vale, dabam Parisiis die 9na 8bris 1737.

Salutat te plurimum frater meus.

 VIRO ILLUSTRIS

DD. BERNH. JUSSIEU,

PROFESSORI REGIO PARISINO, BOTANICO CONSUMMATISSIMO,

S. PL. D.

C: LINNÆUS.

LITERAS et libros quas, Vir Illustris, ad me misisti cum Entio ut et Delacroixii Systema morborum per D. Royenum rite accepi, pro omnibus devota mente grates reddo maximas, utinam locus umquam concederetur mihi ad mutua præstanda officia.

Tua, Vir illustris, fratrisque tui maximi facilitas, Tuus in externos favor, in plantas amor, in Botanophilos generositas non a paucis mihi demonstrata sunt et impressa adeo ut non possim non, quin Parisios adeam sub initio mensis Maji; Felix ego si Tuum

obtinuero favorem, Felix si mihi concedas videre Tuas Tournefortianasque collectiones plantarum. Felix si per te profectus quosdam facere possim in studio, cujus insatiabili inflammatus sum desiderio. Suam mihi concessere gratiam quotquot adivi antea Botanicos, nec Te his difficiliorem fore spero, sed longe benigniorem persuasus iter ingredior.

Lætus dudum cognovi Fratris Tui, junioris natu, vigorem et profectus in ultimo Peru, de ejus successu ad innumera detegenda rara nuper exempla et documenta vidi apud amic: D. v. Royen ubi tot semina plantarum rariorum præsertim Plumerianarum, quot nunquam vidi antea.

Nova nulla referam, reservabo in tempus quo coram loqui licet. Litteriã hic nulli ullius momenti. D. Jac. Sherardii obitus forte innotuit, qui nullum legatum D^o Dillenio fecit, quod miror maxime. D. Amman edit plantas rariores Siberiæ et Tartariæ, nec non (sed in Actis Petropolit.) Tr. de filicibus, quarum species duplicia folia gerunt, alia sterilia alia fructifera. Siegesbeckii Botanosophia verior nuper edita sat stulta et mendax est; uti omnia Ejus. Vateri Hortus Wittenbergensis nuper editus nec non Ludwigii canones Botanici non visi sunt etiamnum a me.

Halleri ambæ Dissertationes de Veronicis alpinis et Pedicularibus pro more Viri doctissime conscriptæ et elaboratæ sunt. Breynius edat patris sui plantas nomine modo recensitas in fasciculis, cum descriptionibus et figuris ac vita auctoris.

Gronovius propediem edat Floram Virginensem, Burmannus vero plantas rariores Africæ per decurias, tabulas pro prima centuria incisas vidi. Post occiduum* Lugduni prodibunt meæ Classes plantarum, ubi exposui omnes methodos a fructificatione desumptas uti Cæsalpini, Morisoni, Raii, Knauti patris, Hermanni, Boerhaavii, *dein* Rivini, Ruppii, Ludwigii, Knauti, tum Tournefortii, Pontederæ, *demum* Magnoli, novamque aliam e calice, tandem sexualem et methodi nãalis fragmenta, *ultimo* partiales uti Vaillantii et Pontederæ in *Compositis*; Morisoni et Artedi in *Umbellatis*; Raj et Scheuchzeri de *Graminibus*, Dillenii et Michellii de Muscis et Fungis, &c., addito synonimo generico.

Prodiit et *Artedi* Ichtyologia, ubi prima in parte Bibliotheca ichtyologica. 2° Philosophia Ichtyologica. 3° Genera, eorum Characteres et species cum Suis differentiis. 4° Pinax omnium nominum, uti Bauhini in Botanicis, hic in ichthyologicis. 5to Descriptiones. Omnes qui videre hoc opus fassi sunt quod in ista parte non visum fuerit. Vita authoris et editio cum variis aliis a me descripta et peracta sunt.

Vale, Vir illustris et fave peregrino.

Dabam die 28 Mart. 1738. Amstelædami.

* Eâdem revera die, vigesimâ scilicet Martii 1738, signata est præfatio operis: *Classes Plantarum, seu Systemata Plantarum omnia a Fructificatione desumpta. Fundamentorum Botanicorum Pars II.* Lugduni Batavorum. 1738.

VIRO ILLUSTR
DD: BERNARDO JUSSIEU,

MEDICINÆ DOCTORI, PROFESSORI BOTANICES, MEMBRO SOC: REG: ANGL., ETC., BOTANICO SUMMO,

S. Pl. D.

CAROLUS LINNÆUS.

Stockholm, 1739 Die 8 Jun: styl: vet:

ANNUS jam elapsus est ab istâ tristissimâ horâ, quo te, Mæcenatem meum, valere jussi flens abiturienſ. Inter exteros nullus certe me sibi devotum reddidit magis quam Tu, heu impensis nimis, beneficiis innumeris, mente amicissimâ, charitate inæstimabili; vivis proin apud me, altâ mente reconditus quamdiu Spiritus hos reget nervos. Memor vivo præteritorum: liberalis mensæ et hospitii, itineris fontis bellilaquei tuis impensis instituti; dierum omnium mihi consecratarum; Horti et herbariorum mihi apertorum quotidie;* consortii et animi tui unice mihi inserviendi cupidi. Sed quid ego ad hæc omnia! Nil remanet nisi devota admiratio et coram meis simplex oratio et qualis frigida borealis lingua canere possit. Reddat tibi Ille qui potest omnia, qui tam liberali manu mihi aperuisti omnia.

Redii in patriam salvus. Sedem Stockholmiae fixi. Ignotus fere per dimidium annum nostris,† tandem reconvalui; Comes Tessin his diebus qui vestras Lutetias

* “*At Paris Linnæus employed himself in viewing the fine garden, the herbaria of the Jussieus, Tournefort, Vaillant, Surian, and others, as also the large collection of books belonging to D’Isnard.*” (Linnæus’s Diary.) — Quæ herbaria Parisiis adhuc extant, Tournefortianum scilicet et Vaillantianum in Museo Historiæ Naturalis, prius seorsim servatum, posterius herbario mixtum generali cujus primum fuit fundamentum. Jussæanum continuata hæredum botanophilorum series religiose conservavit et naturali progressu auxit, cui accedunt Isnardianum a diversis vicissim, denique post Commersorium ab Ant. Laur. de Jussieu adeptum, et hic a Linnæo memoratum herbarium Suriani, decem tantum plantarum Americanarum centurias complexum, sed quæ nonnullius sint ad rem herbariam pretii. Ipsas enim in Antillis collegerat Surian Plumieri comes, ita ut Plumieranas naufragio amissas solæ nunc suppleant. Singulæ, more multorum (ut fit in plerisque Anglicis) herbariorum, singulis paginis adglutinatæ sunt in volumina decem digestis, nominibus vernaculis vulgo designatæ. — Isnardi, cujus *bibliophiliam* Linnæus pluries in his litteris recordatur, ditissima præsertim librorum historiæ naturalis bibliotheca (Vide: *Catalogue des Livres de feu M. Danty d’Isnard*. Paris. 1744. 12mo. pp. 378) Linnæo ad secundam suæ Bibliothecæ Botanicæ editionem profuit, quippe qui e Galliâ proficiscens ad Hallerum scribat: “*Vidi bibliothecas tam publicas quam privatas botanicas bene multas,*” Isnardianam unice in Diario memoravit, “*ut jamjam in statu sim, ut edam alteram Bibliothecæ editionem; habeo enim nunc duplo majorem librorum numerum.*”

† “*Stockholm received Linnæus in the month of September, 1738, as a foreigner. He intended to establish himself here as a physician, but, being unknown to every body, people were unwilling to trust their lives into the hands of an unexperienced practitioner; nay, they would not even trust him with their dogs, so that*

salutabit vir incomparabilis animum erexit meum ; ejus enim ope (ille enim Vice Royæ s. mareschallus ordinum fuit) emicui, Professionem Botanicam et Mineralogicam Stockholmiæ obtinui annuo cum reditu ; Praxis mihi mox contigit summa medica Stockholmiæ ; mox et medicus ordinarius classis nauticæ creatus sum ; uxorem hisce diebus duxi diu desideratissimam ditem, si inter nos loqui deceat, ita ut nunc demum contentus quietam et contentam dego vitam.*

Linnæus often doubted if he should ever get forward in this kingdom. At every place abroad he had been honored as Princeps Botanicorum, and in his own country he was looked upon as a Klim, arrived from the subterranean world : had Linnæus not been in love, he would certainly have left Sweden, and gone abroad again." Hæc e Diario Linnæi, ubi vide quo modo dein in tabernis, unde clientelam sibi pararet, versari coactus fuerit.

* Acta eadem, prætereaque anteacta, Linnæus, in epistolâ ad Hallerum, paulo fusius, paucis tamen cum solitâ phytographi characteres essentialis exponentis concisione, et res adversas secundasque, labores, amores longâ expectatione probatos, sponsalia, nuptias, semibotanico semipoetico enarrat sermone, quem hic transcribere juvat : "*Erat ibi [Fahlunæ in Dalecarliâ] medicus quem divitem dicere non erubescere vulgus ; imo erat inter omnes in istâ pauperrimâ provinciâ ditissimus. . . . Adii domum ejus, non semel gratus ipsi hospes. Filiam habuit quam ambiebat Liber quidam Baro frustra. Vidi, obstupui, præcordia intima sensi attonitus novis intumuisse curis. Amavi ; illa tandem victa blanditiis, votis, &c., &c., et me amabat, promisit, dixit : fiat ! Patrem alloqui erubescere pauperrimus ; dixi tamen. Voluit, — et noluit. Me amabat pater, non mea fata. Dixit, intacta permanebit per tres annos, dicam tum demum. Compositis rebus, ad iter necessario paratis, exivi patriam, 36 nummis aureis dives. Promotionem medicam mox obtinui ; redire magno meo cum commodo non potui ; permansi in Belgio, ut novisti. Interim amicus meus Summus cl. B..... literas amicæ meæ ad me per tabellarios trans mittebat ; sancte præstitit. Ultimo anno, quo apud Van Royen vixi (quod erat quarto anno ; non enim socer plures quam tres concessit annos) et hoc quidem metu sponsæ, sibi proximum judicavit B..... esse ; mea enim recommendatione factus fuit Professor ; mox me non reversurum in patriam demonstrabat ; sponsam meam ambiebat, fere obtinuit, ni intervenisset alius fallaciam qui prodidit ; punitus et ipse fuit mille fatibus adversis. Redii tandem, sed pauper. Puella me amabat, non illum. Sedem fixi Holmiæ, irrisus ab omnibus ob meam Botanicen ; quot insomnes noctes et laboriosas horas transegerim, nullus dixit non erat, qui vel servum mihi curandum obtulit. Transegi vitam quocumque possem modo, tamen honeste ; incepti praxin exercere valde lente ; sed brevi fata cessabant adversa, et post diuturnas nebulas Phæbus. Emersi, ad Primates accersitus ; cessere omnia secunda, nullus æger sanabatur me non præsentem. . . . Interdixi floram mox primarius medicus classis navalis constitutus fui ; conventus civium mox me Botanicum regium, publice quo docerem Botanicen in regiâ sede Stockholmiæ, dixere ; stipendio annuo auxerunt. Incepi iterum amare plantas. Sponsam adii tum meam quinquennem, tam dignus intravi thalamum sponsæ et uxoris."*

Erunt fortasse qui curiose inquirent quisnam amicus iste malefidus fuerit, cujus nomen in omnibus operibus suppetentibus tantum ad litteram initialem B. redactum legatur. Ego Browallium suspicor, quippe qui Fahluni vixerit cum Mosæis familiaris, ibi amicitiam cum Linnæo iniverit consiliorum ejus particeps et sæpius auctor, unde anno 1738 discessit factus Aboæ professor, et a Linnæo alienatus, ut testantur generis *Browallie*

In lectionibus meis Tuum agere præconem non intermittam, lætor enim tuum nominare nomen. Nil mihi hoc tempore deest nisi sola Flora. Floræ fere exul sum alumnus. Hortus Agerumensis* jamjam impressus est, quamprimum prodiit, ut habeas curabo. Nil alias in hisce borealibus terris novi; in actis literariis Sueciæ catalogum animalium, insectorum, &c., inseri curavi cum citationibus auctorum.†

Instruitur hic societas scientiarum Stockholmiae,‡ quæ observationes in historiâ naturali, physicis, mathematicis et æconomicis tradat, nil ultra. Quamprimum in actum pervenit Invitatoria ad te perveniet epistola.

Si quæ supersit memoria mei, si quis amor, supplex precor aliquot vel semina, vel plantas vel Orchides præsertim ad me derives, pro novo horto Stockholmiae a me nuper incepto; quæ plantæ dein enatæ, tuum celebrabunt apud nostros illustre nomen.

Si quid ad me derivare velis benigne quasdam [quæso?] id mittas *quantocius* ad *Consulem Jacobum Borckers Roanæ* § habitantem, qui hoc tradat Capitaineo navis *Suenori Bolin* regens *navem* a *Roana* dictam, et ea habebo certissimus.

Devota mea officia reddas Illustrissimo fratri tuo, nec non Præcessori ejus,|| Vi-duæ Valantii, Pictori regio,¶ Botanico pharmaceutico per sylvam Fontis Bellilaquei

ipsi sacrati species, prima *exaltatæ* nomine ornata amicitia adhuc perstante, eâdem disruptâ duæ posteriores *demissæ* et *alienatæ* nominibus dedecoratæ.

* Joh. Eberhardi FERBER *Hortus Agerumensis, exhibens Plantas saltem rariores, quas Horto proprio intulit, secundum Methodum Linnæi Sexualem digestus.* Holmiæ. 1739.

† *Animalia per Sueciam observata*, in Act. Liter. et Scient. Sueciæ. 1736. p. 97 – 138.

‡ “At this time Captain Triewald was projecting the institution of an Academy of Sciences in the metropolis, concerning which he frequently consulted Baron Höpken and Dr. Linnæus; and with these Jonas Ahlström, a man deserving well of his country, was also associated. These persons met, formed their regulations, and laid the foundation of the Academy in the month of May. They drew lots for the offices, and that of President fell on Linnæus.” (From Linnæus’s Diary.) — “This was the origin of the present Academy of Sciences of Stockholm, which rapidly increased in numbers and reputation.” (PULTENEY.)

§ Rothomagi.

|| Designare videtur Antonium Tristanum DANTY d’ISNARD qui reverâ professor in locum Tournafortii anno 1708 defuncti electus fuerat; sed cui, post primum lectionum cursum, valetudinis et studiorum gratiâ, mox abdicanti successit Antonius de Jussieu, tum annos viginti et tres tantum natus.

¶ Claudius AUBRIET, Catalauni anno 1651 natus, Tournafortium in itinere per orientem comitatus erat, cujus opera optimis iconibus illustravit, ut et Botanicon Parisiense Vaillantii. Sub his ipsorumque successoribus in Horto Regio longam vitam delineandis et pingendis rebus naturalibus, præsertim plantis, consumpsit, et, post Nicolaum Robert et Joannem Joubert, splendidam tabularum continuavit seriem, jussu Gastonis ducis Orleanici inceptam, quæ nunc in Musæo Hist. Natur. Parisiensi, sub nomine *Collection des Velins du Museum*, servatur in dies amplificata. — Hunc senescentem adjuvit, inque ipsius anno 1743 defuncti locum suffecta est, Magdalena Francisca BASSEPORTE, de quâ toties in sequentibus epistolis mentio, cui debentur icones in

comiti; * futuro botanico Bras..... † et si diis placeat desieuaux. ‡

Quid novi in actis vestris? quo modo valet frater tuus ex Peruvia redux?

Salutem ipsi dicas et si quid placeat mecum communices. Heu quantum mihi rude oblectamentum.

Ter vale Botanicorum Coryphæe.

BOTANICO INCOMPARABILI
DD: BERNH: DE JUSSIEU,
PROFESSORI BOTANICO,
S. PL. D.
CAROLUS LINNÆUS.

PRÆTERITO autumnno ad te, Vir Celeberrime, litteras dedi per capitaneum quemdam navis nostræ Roanum qui petiit; responsorias nondum habui. Si ad me scribere placeat epistolam mittas Stockholmiæ et me inveniet.

Si adhuc vigeat Dom: Profess: d'Isnard, ipsi significes me quosdam libros botanicos accepisse, quos nondum in suâ collectione obtinuit; ad te eosdem mittam; si ipsos nolis habere ipse, habebit Dominus d'Isnard.

Quæso mihi dicas utrum acceperis a D. Clifortio ejus hortum necne; si non, curabo tum ut habeas.

Dedi in actis literariis et scientiarum quæ Upsaliæ prodeunt, catalogum animalium Sueciæ, ubi quadrupedia, aves, amphibia, pisces, insecta, vermes Sueciæ enumeravi, scilicet species sub suis generibus cum synonymis specierum; quem tractatum mittam una cum horto Agerumensi et actis academiciæ scientiarum Sueciæ & oratione meâ de curiositatibus in insectis. § Quamprimum societas liter: et scienti: crisis subiit, quod proxime fiet, te Membrum vocabit.

dissertationibus Bernardi de Jussieu insertæ. Octogenaria anno 1780 obiit, ita ut fere quadragenariam Lueticiæ noverit Linnæus.

* LASERRE in domo Jussæorum, ut videtur, familiaris, ideoque a Linnæo tum sæpius infra in litteris, tum in ipso diario memoratus, cæterum vix notus.

† Verbum sub cerâ sigilli se subduxit; credo legendum *Brasiliano* cum in unâ litterarum sequentium de viatore Brasiliam mox adituro mentio fiat.

‡ Nomen ignotum, an e cacographiâ?

§ *Tal om Märkwärdigheter uti Insecterne.* — Orationem hanc de Memorabilibus in Insectis habitam a Linnæo coram Academia Scientiarum cum primum deponeret Academiae præsidium d. 3 Oct. anni 1739, monente cl. Bernh. Jussieu ex Suecicâ in Latinam vertit linguam Parisiis 1743 Abrah. Bäck, M. D. (ut legere est in

Quæso per contrerraneum meum D: Sohlberg proximo vere mittas aliquot semina et plantas rariores, præsertim Orchidum bulbos, quorum species adhuc semel coram videre flagro. Mittam ego vicissim quæ potero.

In Nosocomiis classis navalis, quorum medicus primarius sum, innumeris casibus expertus sum vires plantæ, quam Linnææ nomine indigitavit Gronovius; eamque ego certo Rheumatismum tollere, si per octiduum propinetur foliorum infusum, ac China in febribus.

Ut valet frater tuus qui Peru vidit? redierit adhuc necne? Quid novi secum tulit? Quot stamina in vera China? qualis flos? quid novi in Botanicis?

Quæso millies ad me scribas, ut per te omnia sciam; tuum in me favorem dum Parisios vestros vidi numquam prædicare satis possum; semper tamen Tua summa merita publice et privatim prædicavi, ut nullius hic botanices cultor non Te artis principem inter nostros agnoscat.

Nunc vivo et optime vivo. Legatus noster apud vestrum regem, illustrissimus Comes Tessin, antequam abibat me ad officium publicum docendi Botanicem et Mineralogiam admovit et infinita bona præstitit.

Professor Brovallius qui in academiâ Aboensi physicen profitetur, *Apologiam* edidit contra Siegesbeckium petropolitanum, in qua respondit ad objectiones factas adversus systema meum.* Librum transmittam.

Quando prodibunt insecta D: Obriet? Edidistine adhuc Plumieri† historiam plantarum? Si non fac per deos quamprimum stes promissis; eo enim opere et Plumierum et te immortalem reddas.

Plurimam salutem dicas generosissimis fratribus tuis et viduæ Vaillantii et D. Obriet et D. Reaumur et D. Isnardio et Amicis omnibus. Vivas diu felix artis nostræ ornamentum.

Dabam Stockholmæ 1740, febr: 5.

titulo Latinæ orationis, in *Amœnit. Academ.* t. 2. p. 388), de quo paulo infra in epistolis agitur. Versionem hanc manuscriptam possidemus, ut et nonnullas Bæckii, serius regis Sueciæ archiatri, ad Bernardum, quocum amicitiam Parisiis conjunxerat, litteras in quibus frequens Linnæi mentio. Eidem debetur, præter varia de mineralibus vegetabilibus animalibusque diversis, oratio de Linnæo cui supervixit panegyrica: *Amminelse-tal öfwer Carl von Linné.* 1779.

* Joh. BROWALLII *Examen Epicriseos in Systema Plantarum Sexuale cl. Linnæi a. 1737 Petropoli evulgata Auctore Joan. Georg. Siegesbeckio, Jussu Amicorum institutum.* Aboæ. 1739.

† Carolus PLUMIER, e Minimorum ordine, a Ludovico XIV. in Americam, ad res naturales indagandas, ter ab anno 1689 ad 1704 missus, Insulas Antillas, Sandominicam præsertim, exploraverat, ubi miram vegetabilium animaliumque copiam observavit, collegit, descripsit delineavitque scientiæ et artis æque peritus. Collecta naufragio periëre; manuscripta diversæ navi commissa servata sunt, quæ nunc extant in bibliothecis

À MONSIEUR, MONSIEUR LINNÆUS,

PROFESSEUR EN BOTANIQUE, MÉDECIN DE LA MARINE, ASSOCIÉ DE L'ACADÉMIE DE STOCKHOLM, ETC., ETC.,

À STOCKHOLM.

VIR CLARISSIME, AMICE PLURIMIS NOMINIBUS COLENDISSIME,

Binas Epistolas accepi a te post reditum in patriam faustissimum, per has cognovi et jucundissimas nuptias, et tuam post exantlatos labores summos felicem, in vestrâ aulâ, sortem, in medicinâ famam studiis omnibus bene partam, in botanice promeritum munus. De collatis istis beneficiis gaudeo lætorque vehementer, nec usquam dubitavi de prospero tuo successu. Sed tamen gratissimum mihi fuit nuntium. Varia quæ edisti in lucem mittenda scribebas, nescio quo fato ad meas manus nequidquam appulerit, expectavi diu, moram iniecit forsân longa itinerum distantia. Si ea ad me deferenda opera cogites adhuc, simul et libros de quibus loqueris pro Dantio nostro, per legatum apud vos Regis Christianissimi nostri mittere poteris, et cito venient optatissima munera summæ tuæ erga nos benevolentia. Hac occasione utar deinceps, aut D. D. Comiti illustrissimo de Tessin tradam quæcunque a te expostulata cognovero. Accipe interim recenter evulsas Orchidum radices, leve quidem grati pectoris memoriæ signum. Non rediit frater meus Peruvianas qui lustrat plagas, illum servet redeuntem Deus ter Optimus Maximus. Plumieri opera quæ volebam publica facere hæc nondum prodiere nec prodibunt antequam, novo ordine digesta,* methodo naturali accommodata fuerint, vel ad methodum naturalem magis composita accedant. Examini

Parisinis, tum imperiali, tum musæi hist. naturalis. Auctor minimam tantum partem tot novorum edidit, maximam, cum quartum in Americam iter appareret, defunctus ineditam reliquit. — Antonius de Jussieu ex autographo horti regii exemplari plantarum Americanarum descriptiones transcripserat et icones plusquam octingentas ex archetypis exprimendas curaverat, materiam operis a Bernardo suscepti, vix tamen inchoati nedum perfecti. Earumdem alia ac nostrum, minus completa tamen, exemplaria extiterunt in diversis bibliothecis, ut Banksii et antea Boerhaavii, qui tabulas Plumieranas 508 per Aubrietum repictas obtinuerat, quas serius Joh. Burmann sibi comparavit vulgavitque sub titulo: *Plantarum Americanarum fasciculi 10 continentes Plantas quas olim C. Plumierus detexit atque in Antillis ipse depinxit, edidit, Descriptionibus et Observationibus illustravit J. Burmann. Amstelodami. 1755 – 1760. fol.* Iconum Plumieri autographarum, elegantissimarum amplissimarumque, sæpe fragmenta tantum in opere Burmanniano suppetunt. Recentius in libro de Palmis splendidissimo celeb. de Martius species Antillanas e manuscriptis nostris deprompsit et publici juris fecit. Nihilominus servandum totius operis a Bernardo nuntiati et a Linnæo expetiti desiderium.

* Bernardus methodo naturali intentus, in eâ jamnunc non parum profecisse videtur, quam nitatur ad nova genera speciesque ordinanda extendere. Plumierus suas plantas absque statuto systemate disposuerat, nunc affinitate naturali similiores, ut Filices et Palmas, consocians, nunc tantum caractere artificiali, ut scandentes, bulbosas, &c., &c.

novo subjiuntur characteres harum Americanarum plantarum. Amicus* in Insulis ditionis Gallicæ degens labori huic se totum devovit et te ducem sequitur, e Tournefortiano Linneista factus, primo methodi tuæ aspectu. Jam quædam genera more tuo conscripta accepi, sed longe plura promittit et expecto.

Kina staminibus quinque gaudet, flos fructui vel embryoni insidet, — affinitate jungitur in eodem ordine quo Coffea, Randia, Vomica forsan, Cephalanthus (hujus capsula bilocularis est, et semen unicum adest in quolibet loculamento). Periclymeni species pleræque in catalogo Plumerii recensitæ, Morinda sive Roioc, Plum. &c.

Pilulariæ flores, totamque fructificationem detexi præteritâ æstate; hujus historiam dedi in Actis Regiæ Scientiarum Academiæ.† Lemma Theophrasti hoc anno addam,‡ cujus character naturalis accedit ad Pilulariam, differt tamen, unde genera servo; statim ac figuræ incisæ erunt, mittam has una cum explanatione variarum partium delineatarum.

De Dracone arboris Clusii, certior factus sum, nec Cordyline nec Palmæ species est, ut credunt et suspicati sunt plerique botanici; genus novum,§ quod Draconthema voco, constituendum puto, et proximis nostris in comitiis legam, quid sentiam hâc de re, et quâ ratione institutum genus fuerit. In ordine naturali militat cum Asparago, Convallaria, Tamo, Smilace, &c.

Hortum Cliffortianum|| suo tempore reddendum curavit Mæcenas tuus optimus

* Is absque ullo fere dubio fuit T. B. Renatus POUPPÉ DESPORTES, qui medicinam in urbe Sandominicanâ Capitis exercuit, et inde ab anno 1734 ad 1747 cum fratribus Jussieis commercium habuit litterarum quarum triginta circiter possidemus, quibus accedunt descriptiones generum, de quibus hic Bernardus. Idem serius Catalogum Plantarum Domingensium edidit in tertio volumine operis: *Histoire des Maladies de St. Domingue*. 1770.

† *Histoire d'une Plante connue par les Botanistes sous le Nom de Pilularia*. Mem. Acad. Roy. des Sciences. 1739.

‡ *Histoire du Lemma*. Mem. Acad. Roy. des Sciences. 1740. — Eadem, ut sciunt, quam nomine ac Marsilæ quadrifoliæ omnes nunc salutant.

§ Quod genus serius (a. 1769 in *Mantissâ Plant.*) institutum sub nomine *Dracænæ* ab ipso Linnæo, qui de stirpe sollicitus documenta a botanicis plagas calidiores colentibus aut invisentibus, ut Vandellio et Loefflingio, pluries quæsit. Bernardus enim proprias observationes, quas hic nunciatas inter ipsius manuscripta possidemus magno numero magnâque curâ collectas, sed non perfecte digestas expolitasque, nunquam evulgavit, et in catalogo horti Trianonensis manuscripto ubi Draconis arbor *Cordyline draco* inscribitur, hic reiectum admisit nomen: pro quo postea, in catalogo eodem generum anno 1789 impresso, Ant. Laur. de Jussieu nomen *Dracænæ* jam non receptum substituit.

|| *Hortus Cliffortianus, Plantas exhibens quas in Hortis tam vivis quam siccis Hartecampi in Hollandiâ coluit Vir nobilissimus et generosissimus Georgius Clifford, J. U. D., reductis Varietatibus ad Species, Spe-*

D. D. Clifford. Gratias egi summas benefactori illustrissimo, sed multas rependere debueram pridem ob collatum quod tibi debeo munus, vellem ut mea tibi utilia magis essent officia; pudet me silentio tantum temporis intervallum præteriisse; parcas quæso amico qui te studio omni prosequitur, et qui diligere te et amare semper non desinet. Vale. Parisiis dabat obsequentissimus et ex toto pectore devotissimus

BERNARDUS DE JUSSIEU.

Die 20° Julii 1740.

Salutant te plurimum frater meus et Pater, amicus Laserre, Aubriet, Vidua Vaillant, et D^a Basseporte.

VIRO ILLUSTRIS

DD: BERNHARD: DE JUSSIEU,

PROFESSORI BOTANICES PARISIENSI,

AMICO VENERANDO,

CAROL: LINNÆUS.

IN itinere Botanico, impensis regiis constitutus mihi obviam venit amicus antiquus D: Sohlberg, nuncius Regis nostri (*Expres*) ad nostrum legatum Parisiis vestris degentem; data itaque opportunitate et occasione, has breve exaravi literas.

Tractatus isti quos desiderasti a me post reditum in patriam impressos et compactos, literisque inclusis circa initium anni composui, vestro legato dedi, sed nimis graves cum navi se eosdem missuros benignus promisit; præstabitque procul omni dubio. In his ad tuas ultimas responsum dedi.

Pro bulbis Orchidum missis iterum devotissimam mentem reddo; diu hæsere apud legatum vestrum, prodire tamen omnes, floruerunt etiam, sed tantum militares hiant cucullo.

Iter Seucipio [suscipio?] ad Insulas maris Balthici, Ælandiam Gotlandiamque, redibo, si faveat numen, mensis Augusti circa finem. Ibi plantas marinas, muscos et petrificata investigabo sedulo.

Nunc dei gratia a miserrimo servitio praxeos Holmiæ liberatus sum; stationem tandem obtinui, quam desideravi diu; jussu regis in Academiâ Upsaliensi* nuper profes-

ciebus ad Genera, Generibus ad Classes, adjectis Locis Plantarum natalibus Differentiisque Specierum, cum Tabulis æneis nitidissimis. Amstelædami. 1737.

* Botanices cathedram in Universitate Upsaliensi morte Olai Rudbeckii vacuum, quam obtinuit Rosen, Linnæus ambierat; mox ibidem, professore medicinæ Roberg abdicante, in ejus locum suffectus est, et demum, feliciori officiorum inter ambos collegas distributione, historiam naturalem habuit inter alia docendam.

sor medicinæ et Botanices factus sum, sicque floræ redditus a quâ exul per 3 annos Holmiæ inter ægros vitam degi. Si vita viresque a me aliquid in botanicis, ut spero, videbis.

Orationem inauguralem de progressu, fatis et statu Botanices (in hoc seculo) habui,* ubi publice tuas prædicavi ut potui et debi [debui?] laudes, ne me ingratisimum reperires. A medicinæ studiosis post annum qui vestras adeant academias quantū tuum nomen fecerim exaudies ipse.

Saluta Venerandum fratrem tuum et amicos omnes nostros communes D: Isnard, Laserre, Viduam Vaillantii, D. Obriet et omnes alios, dominum qui Brasiliam adiet.

Quid de fratre tuo? quid de ejus observatis? Quæso respondeas, scribasque sæpius. Si vixero post Septembris proximam diem, responsa dabo eodem die ad tuas, quoties hisce me beatum velis.

Ter vale, vivasque omni amico major. Dabam Norkopiæ d: 19 Maji stylo veteri 1741. †

VIR CLARISSIME, AMICE OPTIME,

Redditæ mihi fuere literæ tuæ gratissimæ, quibus responsa facere volui non semel, et quominus scriberem plurima detinere negotia. Parcas quæso elapsæ meæ negligentiae, quasdam si prætermiserim occasiones meum erga te significandi studium. Varia suscepi itinera, totoque autumno præterito circa littora Neustriæ maritima erravi, nova non pauca detexi quibus animale regnum aliquando ditatum miraberis; ‡ meæ

Gratulamur nobis Galli suffragia in Galliâ de Linnæi meritis lata nonnihil profuisse ut ad debitos honores in patriâ promoveretur, quod ipse testatur in Diario ubi legitur: “ *Count Tessin, who was then at Paris, having heard a great deal about Linnæus in that city, recommended him to Count Gyllenborg, at that time Chancellor. Count Gyllenborg arranged matters among the competitors in such a manner, that Rosen was to succeed to this (O. Rudbeck), and Linnæus to the office of Professor Roberg, who was to resign on account of age, but that Linnæus and Rosen should afterwards change professorships with each other.*”

* Quam nunquam edidit, forsân tamen serius in operibus dissertationibusque, ubi de botanices historiâ agitur, refusam inseruit.

† Huicce et proximæ epistolæ spatium interjicitur sex annorum, cum eodem quinquies Bernardus scriperit, e cujus responsis constat nonnullas, saltem duas, Linnæi litteras desiderari.

‡ In omnibus botanicis, a Cæsalpiniano usque ad Linnæanum, systematibus, jura civium obtinuerant Lithophyta, Spongiarum, Madreporarum, Coralliorum, &c., &c., inconditam intricatamque multitudinem complexa. Quorum naturam animale medicus quidam Monspelienensis, cl. Peyssonel, agnoverat an. 1727, plerisque dissentientibus vel dubitantibus. Dubitationem sustulit Bernardus de Jussieu disquisitionibus, de quibus hic mentio, institutis et coram Academiâ Scient. Paris. expositis (*Examen de quelques Productions marines qui ont*

vero antequam prodeant in lucem observationes ulterius indagari has res animus est. Te Professore Botanices in Upsalâ audiivi summâ cum lætitiâ, floræ devotus omnino poteris viam quam monstrasti facilem amplius aperire, naturalemque methodum tandem perficere,* quam desiderant et expectant botanophili omnes. Nil novi apud nos præter tentamen historiæ naturalis provinciæ Cayenensis,† et herbarum officinalium catalogum. Ista opuscula tradet tibi chirurgus Comitæ de Tessin, cum redibit in patriam. Addam et his fasciculum Quæstionum Medicarum Facultatis Parisiensis. Quæcumque ad me misisti nondum ad meas manus pervenere; gratias ago tamen plurimas pro eâ quâ me prosequeris benevolentîâ, in grati animi recordationem nonnulla offero semina exotica. Servet te Deus T. O. M. diu incolumem, vale, et me tibi devinctissimum credas

BERNARDUM DE JUSSIEU.

Parisiis die 15° Februarii 1742.

Salutat te plurimum frater meus gratulanturque tibi amici optimi quos Parisiis novisti.

été mises au Nombre des Plantes et qui sont l'Ouvrage d'une Sorte d'Insecte de Mer. Mém. Acad. Sc. 1742). Dissertationem hanc sequebatur et partim complebat altera, prænuntiata quidem, sed quam, etsi absolutam, tamen (ut sæpius sueverat) ineditam reliquit (*Dissertation et nouvelles Découvertes sur les Coquillages marins connus jusqu'aujourd'hui sous le Nom de Plantes marines et ligneuses*). Hanc prætereaque multas adnotationes iconesque manuscriptas de animalculis marinis servamus, serii sagacisque studii monumenta, cujus conclusiones a plerisque, duce Linnæo, admissæ. Quæ tamen veri limites non nusquam transgrediebantur, ut recentiores Algologorum, præcipue cl. J. DeCaisne, observationes demonstravère, unde Corallinæ cum nonnullis aliis corporibus marinis, fructificatione ipsorum perspectâ, vegetabilibus nunc iterum adnumerantur.

* Hic innuitur iterum methodus naturalis de quâ verisimile est fuisse frequens Bernardi cum Linnæo confabulantis argumentum. Linnæus jam pridem (in *Classibus*, ann. 1738) fragmenta inchoaverat hujus methodi, quam *primum et ultimum in parte systematicâ Botanices quæsitum* vocat, sed cujus indagacionem, continuo et alios fere excludente labore promovendam, ipse postea, sinon deseruisse, certe neglexisse, tot tantisque aliis laboribus avocatus, videtur. Alterum quidem serius (*Genera Plantarum*, 1764) ordinum catalogum edidit, sed quos minus prioribus cum naturâ congruere sentiamus.

† *Nouvelle Relation de la France équinoxiale, contenant la Description des Côtes de la Guiane, de l'Isle de Cayenne, etc., etc.*, par Pierre Barrère. Paris. 1743. 12mo.

VIRO CLARISSIMO
D. CAROLO LINNÆO,

PROFESSORI BOTANICES UPSALIENSI DIGNISSIMO,

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

PERQUAM mihi gratæ fuerunt litteræ* quas tradidit mihi illustris Baro D. de Schæffer, cognovi ab his quod mei apud te vigeat studii recordatio, et quod jucunda fuerint ea quæ olim miserim semina. Alterum accipies fasciculum eorum præsertim quæ a te desiderari significavit D. Bæck antequam redire in patriam cogitaret; hunc deferendum brevi curabit D. Cleberg, sed alium dispono quem secum asportabit et tibi meo nomine offeret illustris juvenis Comes de Spar. Ille mihi attulit binas dissertationes quæ sub tuis auspiciis propugnatae fuerunt, 1ma de Fico,† 2da de Betulâ nanâ.‡ Pro his gratias refero plurimas. Si quid novi in re herbariâ aut historiâ naturali prodeat, ignorare me ne sinas; hæ res sunt tuæ, sunt meæ, deliciæ. Peloriam § miratus sum, an sit Linariæ vulgaris metamorphosis transmutatio vel progenies definire arduum mihi videtur. Si monstrum, sata semina indicabunt. Vidi quondam lusum naturæ in floribus Linariæ, sed adeo regularem nusquam perspexeram; nectarium multiplex aderat quidem, seu calcaria duo tria et quatuor, nullo modo tamen limbus figurâ tam regulari gaudebat ut tua fert icon; insuper non omnes unius spicæ flores ita mutabantur. Ea quæ polliceris hujus semina maximâ cum voluptate accipiam. Circa Lithophyta et marinas vulgo plantas quæ te nunc credere scribis ea sententiam quam amplexus sum mire fulciunt; et tuæ observationes meis decus non leve adjicient et pondus. De Coralliis Balthicis dissertationem|| quam propediem habere promittis, hanc avide expecto. Quod attinet ad methodum meam Vermium et Zoöphytorum, illa est potius tentamen quam perfecta distributio; gloriosum tamen duco quod hanc vestris Actis inserendam judicaveris; forsitan ad id faciendum impulit te amor in me tuus, cujus jam multa mihi exhibuisti testimonia. Unum inter præcipua est cum me Aca-

* Quæ desunt.

† *Dissertatio botanico-medica quâ Ficus ejusque Historia naturalis et medica exhibetur*; resp. Corn. He-gardt. Upsaliæ. 1744. Et in Amæn. Acad., Vol. I.

‡ *Dissertatio botanica de Betulâ nanâ*, resp. L. M. Klase. Stockholmæ. 1743. Et in Amæn. Acad., Vol. I.

§ *Dissertatio botanica de Peloriâ*, resp. Dan. Rudberg. Upsaliæ. 1744. Et in Amæn. Acad., Vol. I.

|| *Dissertationis de Coralliis Balticis*, resp. Henr. Fougé: Caput prius de Coralliis in genere. Upsaliæ. 1745. Et in Amæn. Acad., Vol. I.

demiae vestrae Socium elegisti, proposuisti et confirmasti. Tu solus me noveras, ideoque hunc honorem mihi concessum a cæteris Academicis doctissimis viris ut tuum opus agnosco; grates meas, precor, referas singulis membris dignissimis, nec me hujus gratiæ immemorem fore unquam credas. Vale et me diligere ne desinas.

Parisiis die 7ma Aprilis 1745.

Salutant te plurimum frater meus et D. Pater Laserre. Obiere D'Isnard et Aubriet, vidua Vaillant vivit, sicut Domina Basseporte quæ flores et herbas magnâ cum arte depingit. D. Clairaut, mathematicus præclarus, qui te in horto regio vidit et Suethicè allocutus est, salutem plurimam tibi dicit et deprecatur.

CLARISSIMO VIRO

DD. CAROLO LINNÆO,

PROFESSORI BOTANICES UPSALIENSI, ETC., ETC., ETC.,

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

NOLUI hanc occasionem prætermittere, quâ iterum possum meum erga te studium testari; benevole igitur accipias pauca hæc quæ nunc mitto semina, meque promptum paratumque scias, mittendi alia si novero quæ tibi grata et utilia sunt. Nil novi apud nos in re naturali. Bella Musas silere jubent. Expeto tuam de Coralliis Balthicis dissertationem, cæterasque lucubrationes de Botanicâ, si forte apud vos prodierint in lucem. Salutat te plurimum frater meus; ex toto pectore amplectitur te Pater Laserre, itineris quondam nostri comes. Vale et me diligere ne desinas.

Parisiis die 1ma Maij 1745.

AMICO OPTIMO, VIRO ILLUSTRIS, PROFESSORI DIGNISSIMO

D. CAROLO LINNÆO

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

HISCE literis tuam expostulo benevolentiam pro D. Cleberg, qui nuperrime nuntium accepit de fato functo Litterarum Græcarum Professore in Regiâ Upsaliensi Universitate. Munus hoc adimplere cupit, paratus redire in patriam, tuum præcipue ambit

suffragium, cum tibi sit notissimus. Quapropter exoro te ut dignissimo viro servire velis; officia quæcumque erga illum præstaveris in me lubenter recipiam, semperque tanti beneficii memorem me habebis. Fac igitur ut inter hos qui regiæ Majestati offeruntur unus numeretur. Cum nostras linquet terras, fasciculum deferet tibi selectorum seminum, grati pectoris tesseram. Vale, vir optime, et me eodem persequi studio ne desinas.

Parisiis die 6^a Januarii 1746.

ILLUSTRISSIMO DOCTISSIMOQUE VIRO

DD. CAROLO LINNÆO,

PROFESSORI BOTANICO UPSALIENSI,

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

SEMINA quarundam plantarum a te desideratarum nunc mitto et ut quam cito ad tuas perveniant manus vehementer exopto; hæc deferenda in se recepit lubentissime D. Cleberg quem tuâ summâ benevolentia beare dignatus es; præstita a te erga hunc virum bona officia sincerum mihi præbent amoris tui testimonium, quapropter quibus potero gratas animi mei actiones semper rependam. Quæ de opere tuo nuper edito significas,* ut id commendem discipulis qui me quotannis in excursionibus botanicis per agrum Parisiensem concomitantur, hoc jucundissimo munere fungar eo lubentius, quod liber iste, diu desideratus, in historiâ naturali lucem novam affert, et quod aliunde de te verba facere amem; præterea scio quantum emolumentum receperint qui secundum principia tua student; memet experientia docuit. Poterit igitur tuus editor ea mittere exemplaria, 100 verbi gratiâ, et brevi, uti spero, si non omnia saltem plurima distrahentur. Bibliopola hujus civitatis ad tuum mittit epistolam, in quâ propositis a te et a D. Bæck respondet; is est honestissimus vir, insigni probitate clarus. Dissertationes tuas de Fico, de Betulâ nanâ, de Peloriâ, de Coralliis Balthicis, &c. habeo; traditæ mihi fuerunt vario tempore.

Nondum florere apud nos Ximenia, Baobab, Guiabara,† Simarouba (pro certo non

* Operis hujus titulum indicare debuit epistola prior Linnæi, cujus itaque jactura demonstratur. Verisimile est fuisse primam editionem *Floræ Suecicæ* anno præcedente Stockholmæ editam, etsi *Floræ Parisiensium* excursoriæ non plane aptam. Nam liber (*Genera Plantarum*), forsitan melius ad usum discipulorum accommodatus, Lutetiæ jam tribus abhinc annis, curante Bern. de Jussieu, reimpressus venundabatur.

† Synonymon *Coccoloba*.

est Euonymus, neque ad illum in ordine naturali accedit) et Lucuma.* Sed flores ostendere Fagara et Citharexylon. Fagara mas staminibus quinque gaudet, sed hujus arboris characterem scripsit D. Bæck; fœmina vero florere incipiebat anno præterito; hujus floris characterem aliâ vice communicabo, simulque Citharexyli descriptionem, quoad partes singulas fructificationis, solo excepto pericarpio, quod ad frugem venire huc usque recusavit. Glans unguentaria mihi videtur longissime recedere a Bonduc, nec ullam cum hac arbore affinitatem reperio. Desunt mihi e plantis Sibiriae, quarum semina possides, secundum Ammanni indicem, Cardiacæ 62. Papaver 81. Sedum 93. Pentaphylloides 116. Lilium 139. Lupinaster 143. Vicia 147. Astragalus 166. Lathyroides 151. Melilotus 158. Delphinia 174–175. Absinthium 193. Lactuca 211. Aspalathus 282, 283, 284. Blitum 239. Amethystina 70. Ruyschiana 64. Lophanthus, Anandria, &c. Ea si mittere [mittes?] per quamdam amicorum occasionem, rem facies mihi pergratam; interim valeas, et fac ut noscam opportuno tempore quæ a te cupiuntur plantæ ex horto nostro, cujus Catalogos secum tulit amicus D. Bæck. Salutat te plurimum frater meus, ambabus ulnis amplectitur te D. Laserre botanicus chirurgus, de te memoriam pictrix virgo agit et te saluum esse cupit. Iterum bene valeas et me amare perge nec desinas.

Parisiis die 7^a Maij, Ann. 1746.

VIRO ÆTERNUM COLENDO
DD. BERN. DE JUSSIEU,

PROF: BOTANICO INCLYTO.

ALIORUM omnium, quotquot desidero, literas accipio iteratis vicibus; tuas vero quæ præ aliorum omnium mihi suavissimæ raro obtineo; hoc me jam vexat; licet nunquam potuerim tibi tantas, quantas debui, grates reddere pro millenis et æternis beneficiis, tamen nullam intermisi occasionem de te cum veneratione loqui et de nomine tuo magnifice sentire.

Regiâ gratiâ Archiætrorum comitis nomine insignitus sum; hanc veneror, sed tuam gratiam nulli postpono, vellem potius Tuum dici amicum et servum.

Iter W.gothicum † nuper a prelo prodiit; refertum bene multis observationibus in historiâ naturali, sed linguâ Suecicâ; octavo, paginæ 300 et tab. 5, ubi et insecta marina et flores Algæ delineatæ et varia œconomica ac curiosa.

* *Achras mammosa*, L.

† *Wästgöta-Resa, på Riksens Högåflige Ständers Befallning förrätad år 1746.* Stockholm. 1747.

Flora Zeylanica * adhuc sudat, opus erit parvum, sed magni laboris, quem librum minime tibi displiciturum spero, licet nullus dubitem quin tu solus errores varios reparias, quos mea tenuitas evitare nequiverit; te multorum annorum experientia cautum fecit.

Nova Plantarum Genera † in dissertatione academicâ N° 50 proposita sunt, hisce diebus proditura, cum omnes philyræ jam impressæ sunt.

Vires Plantarum ‡ seu explicatio *Fundamentorum Botanicorum* a N. 336 ad 365 ante 14 dies publice ventilabitur.

Materiam botanicam § (absoluta Flora Zeylanica) edam compendiosissimam, evitabo omnia quæ nec propria experientia nec aliorum fidi casus confirmarunt; Tu qui in his multum vales, mihi unicam vel alteram observationem mittas, ut liceat honorificam Tuam facere mentionem.

Non novi ad quænam genera sequentes sunt referendæ: Myrobalani indæ, Chebulæ, Belliorcæ, citrinæ; Anisum stellatam; Gum: elemi, Sagapenum, Carannæ, Bdellii, Myrrhæ, Olibani, Ammoniac., Opopalsamum, Bals. peruvianum; Copaiva; Lignum aloes; sang. Draconis, Lign. Rhodium, Simanba. Si novisti horum aliquam, candide et amice genus mihi dicas; publicas tibi grates agam.

Nix et nocturnum gelu adhuc nos vexat, dum vos in beatissimo aere inter flores vitam transigitis.

Dicas mihi quæso quasnam acceperis e meis dissertationibus ut queam mittere reliquas. Fuere: Betula, Ficus, Peloria, Corallia, Amphibia, Martino-Burserianæ, Hortus Upsaliensis, Passiflora, Anandria, Acrosticum, Mus. Adolpho-fredericianum, Sponsalia plantarum. Floram et Faunam Suecicam te vidisse nullus dubito.

Alta quies omnium rerum in scientiâ naturali apud nos viget et habitat; Barbarus hic ego sum nec intelligor ulli.

Tu vivas diutissime et devota mea officia dicas venerando fratri tuo et dulcissimæ amicæ meæ *Pictrici horti regii* et Beato *Laserre* et reliquis apud quos innotui.

Dabam Upsaliæ 1747. d: 24 April.

* *Flora Zeylanica, sistens Plantas Indicas Zeylonæ Insulæ, quæ olim 1670 – 1677 lectæ fuere a Paulo Hermanno, Prof. Bot. Leydensi, demum post 70 Annos ab Augusto Guenthero, Pharmacopolâ Havniensi, Orbireddita; hoc vero Opere revisæ, examinatæ, determinatæ et illustratæ Generibus certis, Differentiis specificis, Synonymis propriis, Descriptionibus compendiosis, Iconibus paucis.* Holmiæ. 1747.

† *Nova Plantarum Genera*, resp. Car. Magn. Dassow. Holmiæ. 1747. Et in Amcæn. Acad., Vol. I.

‡ *Vires Plantarum*, resp. Frid. Hasselquist. Upsaliæ. 1747. Et in Amcæn. Acad., Vol. I.

§ *Materia Medica*, Liber I. de Plantis. Holmiæ. 1749.

CELEBERRIMO DOCTISSIMOQUE VIRO

DD. CAROLO LINNÆO

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

TE suadente et cupiente suscepit iter aleæ plenum tuus non meus ex Florâ filius D. Missa. Etenim ab hac die quâ rem herbariam discere cœpit summo te prosecutus est studio, et a te edoceri exoptavit. Ipsi gratulor quod feliciter scopum attigerit tamdiu desideratum, gratesque simul refero quam maximas ob collata officia licet a me non expostulata.

In Africam proficiscitur juvenis botanophilus,* cæteris historiæ naturalis partibus optimè imbutus et informatus. Ab illo segetem amplissimam observationibus bene locupletatam expectamus, et sperare fas est; plantas et animalia juxta methodum tuam definire sibi proposuit. Specimina sicca, matura semina, mittet, sicut et insecta quibus cognoscendis utilem mecum hac æstate et autumno præteritâ navavit operam, tuæ Faunæ vestigia insistens, in quâ tamen non pauca emendanda, immutanda aut firmiori talo statuenda videntur. Cum quid ab his calidissimis oris novum appulerit tu profecto primus eris particeps, et offerre mihi jucundissimum. Semina quæ nunc mitto recentissima sunt, alia ubi primum significaveris lubenter colligam statimque

* Mich. Adanson, tum annos tantum 21 natus, quinque mansit in Senegaliâ, cujus historiam naturalem redux edidit anno 1757. Plures ejus longioresque epistolas, non mediocris ad rerum naturalium ipsiusque auctoris notitiam pretii, possidemus, inde ad Antonium et Bernardum de Jussieu scriptas; quibus utrumque, posteriorem imprimis, magistrum patronum amicumque proficitur. Quod Linnæum attinet, sæpius de ipso in his litteris mentio, et sequentia propositum a Bernardo hic enunciatum Adansonii, quamvis serius a vestigiis Linnæanis procul discesserit, confirmare videntur. “*Vous me ferez plaisir de me marquer si je fais bien de décrire les différences de chaque espèce de toutes ces sortes de plantes et d’animaux, ainsi que des endroits où ils se trouvent, avec leurs propriétés, afin de pouvoir à mon retour réduire cet ouvrage en forme de catalogue tel que le Fauna Suecica de Linnæus.*” (Lettre du 15 Août, 1749.) — “*Je vous laisse la liberté de communiquer à M. Linnæus le caractère du Baobab; je pense que cela ne peut m’être désavantageux ni tirer à aucune mauvaise conséquence: je vous prie même de vouloir bien assurer ce sçavant de l’estime infinie que j’ai pour sa personne et ses ouvrages, et que la distance infinie qui me sépare de lui est la seule raison qui me dispense de lui communiquer moi-même tout ce qu’il pourrait désirer. . . . Pour ce qui est des autres genres, &c., je vous prie de ne les point faire paraître, parce que je compte après mon retour, après avoir fait paraître en Français l’histoire naturelle des environs du Senegal, donner en Latin suivant le système de Linnæus et dans la forme de son Flora Zeylanica, les observations faites en cet endroit. Comme le système de cet auteur est assez généralement reçu, et que d’ailleurs je n’ai pas encore vû assez d’objets pour constater la bonté du mien, je compte donner le Flora Guineensis suivant ses principes.*” (Lettre du 20 Février, 1752.)

deferenda curabo. Mutuum vigere commercium jam sinet pax alma. Floram Zeylanicam, Hortum Upsaliensem, Materiam Medicam, Systema recusum et cætera a te edita nondum videre contigit; afferet, ut scribis, D. Missa, at quam sero venient. Tu meæ expectationi molestissimum frænum injicere voluisti, fortasse ut tuæ citius responderem, votaue solverem. Culpam fateor, me invito, elapsam; itaque digneris me antiquæ redintegrari amicitiae.

Sed quid moror? Ecce nova panduntur orbi litterato miracula. Jam sæculo labente ultimo, innumera corpuscula in semine masculino observaverat, vitali motu donata, natantia, et in quolibet diversi marium generis liquore analogo anxie quæsierat, imo invenerat, sedulus et sincerus arcanorum Naturæ investigator Leeuwenhoekius, optimis adjuvatus microscopiis. Eadem corpora, animalculorum spermaticorum nomine insignita, ejusdem molis et figuræ, prorsus similia, pari motu agitata, progredientia veluti per æquora pisces, in spermate fœmineo, lentis vitreæ ope observavit demonstravitque D. De Buffon,* Regiæ Academiæ Socius, horti præfectus, physicis disquisitionibus clarus, historiæ naturalis studio et operibus præclarior. Hoc patefacto in viviparis animalibus, oculos convertit ad ovipara, volucrum genus omne, majora unde e tenebris suscitavit prodigia, dicam mysteria, captum humanum superantia; quæ quidem labore summo prosequitur, de iis alias locuturus. Spermatis fœminei latex visui non semper se prodit; sunt certa tempora, sua cuique animali lex data est, nec continuo marem appetit fœmina; itaque investigandus venit ille liquor dum cæstro venereo percita, turbata, ludibunda, denique lasciviens currit undique fœminea gens; ludit, ejulat, anxia dolet, vulvam reserat rore perpetuo madefactam, conspurcatam, succuba impatiens; tunc ovaria seu testiculi subcrescentibus tuberculis immutantur quasi totidem mammillis succo plenis, apice fissis et hiantibus, e quibus postea pedetentim ejicitur semen requisitum manatque ad tubas uterinas. Res profecto stupendæ et quæ propagatam, ab animalculis spermaticis deductam, de generatione hypothesin penitus evertunt, necnon hominis primordia uti cæterorum animantium originem abstrusiori involvunt caligine.

Salutem plurimam accipias a carissimo fratre, fidelissimo D. Laserre et honestâ virgine D. Basseporte, quæ alteram a te appellari uxorem summopere gloriatur. Valeas, totaque tua progenies bene valeat. Amare me pergas semper qui tibi devoto pectore nexus vivere lætor.

Parisiis die 30^a Januarii, anni 1749.

Musci Norvegici egregium specimen, Ceratoidis semina, tuæ erga me benevolentiae munera, gratâ mente recordor.

* *Découverte de la Liqueur séminale dans les Femelles vivipares et du Reservoir qui la contient*, par M. de Buffon; dans les Mém. de l'Acad. Roy. des Sciences pour l'année 1748.

À MONSIEUR, MONS^R BERNH. JUSSIEU,

MEMBRE DE LA ACADÉMIE DES SCIENCES,

PARIS.

VIR ILLUSTRIS AD CINERES VENERANDE,

Accepi litteras; accepi Semina; utraque tanquam a patre genuino accepta refero, te ut patrem botanices semper agnosco et agnoscam, pius tuus vivam; et mihi gratulari esse tuus discipulus, utinam dignus.

In Fauna infinita emendenda habeo ipse; utinam ipse velles docere discipulum, ut possem emendare pleraque; proximo anno alteram editionem dabo; erat in hac scientiâ primum tyrocinium; forte non ita facile erat prima in hac scientiâ dare fundamenta.

Accessit D^{nus} Missa* præterlapso autumno; de quo omnes Parisiis scripsêre quantus erat, excepi eundem uti ex cœlo demissam Pandoram; excepi hospitio; curavi omnia quæ in me erant; nudus accessit; vestitus fuit; pecunias numeravi absque spe redditionis; quid non facerem discipulo tanti præceptoris? tandem ipse mihi retulit quam indigne se gesserat et in te et in inclytum Reaumurium; observavi, nil dixi.

Erat mea mensa, simplicissima licet, ipsi patens. Meridie et vespere post ferias natiuitatis Christi rediit Stockholmiâ Upsaliam bene vestitus a nuper defuncto illustri legato et omnibus nostris non satis laudando de Lanmary, sed quod dolui aliis moribus. Sermo de germano botanico, ita alienabat animum ejus ut non tantum reliquit domum meam, sed vituperiis, maligno sermone, se reddidit affabilem inimicis omnibus, ut si ipsa invidia ex inferno surexisset, ego non pejus fuissem contaminatus; discessit sic ex hospitio meo non salutato hospite, ac si fecissem pessima. Deus me inter et

* Iterata mentio et querela in litteris, tum hisce, tum ad cl. medicum et herbarium Monspeliensem Sauvages Delacroix adhuc ineditis, de doctore isto Missa, cæterum tam obscuro. Memoratur etiam idem in epistolâ Linnæi ad Hallerum 25^a (Sept. 1748), quâ teste, e Germaniâ in Sueciam redux litteras summorum virorum alterius ad alterum retulerat. Eodem fere tempore exortum inter ipsos dissidium, in quo Missa a Linnæo alienatus partes adversas suscepit. Hunc quidem non plurimi fecisse videtur Bernardus et in Adansonii litteris supra laudatis legimus: "*Je souhaite que, s'il est vrai que le Sr Missa fasse son retour en France, il laisse tout du moins le volatil de son esprit en Suède, et ne nous rapporte que le fixe.*" Altrinsecus hæc Archiater Reg. Suec. Bæk in epistolâ ad Bernardum: "*Surement M. Missa deviendra habile homme, s'il ne l'est pas. J'aimois à la fureur sa compagnie et je plains Linnæus de l'avoir irrité. Mais encore il est un mystère ici ce qui auroit pu faire odium plus quam Vatinianum entre ces deux messieurs. Aumoins autant que je voye, c'est M. Linnæus qui a tort pour n'avoir pas mieux ménagé un étranger, et qui plus est un François.*" — Citatur in Bibliothecâ Botanicâ Halleri Henr. Missa auctor Dissertationis de *Vi Sanguinem comprimente Lycopodii* (in Commentariis Bononiens. Scient. et Art. Instituti), unde patet, ut ex nomine, genere Italum fuisse.

illum judicet; feci quod dolebo nunquam, quod conterraneo nollem et possem præstare. Utinam daretur occasio declarandi affectum in genuinum Tuum filium, quod vereor me in spurium commisisse. Hisce omnibus sepositis, tamen obtuli ei omnia, si velit adhuc reportabit animum meum, eam tantum ob causam, ut non ingratus moriar, qui tanta a te reportavi, quanta a nullo alio mortalium.

Utinam daretur occasio mittendi; si velis indicare aliquem Holmiæ cui possem ad te tradere tractatus; si non tum habeas omnia, ego in culpâ ero.

Desino et termino litteras eâ contestatione quod quandiu vixero, ero pius tuus cultor et tibi magis quam ullo mortalium, exceptâ unice uxore, cultor certissimus devotissimus.

Plurima officia dicas amicissimæ D^{næ} Bassaport, de quâ in somniis loquor; erit mea altera uxor nolens volens, si viduus permansero.

Pete ab eâ ut mihi det pictum et exsiccatum specimen *Lonicerae* illius *Canadensis* repentis quam plantam puto esse *Linnaeae* speciem.*

Vale et vive.

Dabam in itinere Scanico constitutus, die 12 Aprilis 1749.

C: LINNÆUS.

BOTANICO SUMMO

DD. BERNH. DE JUSSIEU,

S. PL. D.

CAROLUS LINNÆUS.

A PRIMO vere in hoc usque tempus occupatus fui in itinere Scanico quod nunc absolvi et Upsaliæ redditus sum; proinde et mihi primum erit Te, quem maximi semper facio et cui plura grata et curiosa accepta refero, interpellere.

Semina ista rarissima quæ liberalissimâ manu et in ingenti copiâ misisti, accepi; plures inde natæ plantæ feliciter crescunt: *Passiflora* foliis bilobis peltatis; item *Grenadilla* folio tricuspide obtuso *Feu.*; *Tournefortia* caule volubili foliis glabris; *Sphæranthus*; *Coix* seminibus angulatis; *Poterium* spinosum; *Datisca* s. *Cannabina* cretica; *Coreopsis* foliis verticillatis *Gron.*; *Rudbeckia* quæ *Obeliscotheca integrifolia* *Dill. Elth.*; *Glycyrrhiza* leguminibus glabris; *Corylifolia*; *Fumana* lutea; *Ketmia* bras. folio ficus, p. pyramidato sulcato *Tournef.*; *Dodartia*; *Malva* frutesc. hirsuta, fl. luteis in capitulum congestis *Plum.*; *Capraria curassavica*; *Sida* foliis ovato-lanceo-

* Vide infra, not. † ad p. 216.

latis, caule paniculato *Roy.*; *Ocymum fruticosum*; *Cedronella canariensis*; *Sison foliis ternatis Hort. Cliff.*; *Sideritis cretica tomentosa candidissima flore luteo Tourn.*; *Azedarach*; *Sideritis orientalis, phlomidis folio. Tour.?* *Amaryllis Belladonna*; *Reseda erucago apula. Column.*; *Papaver cambricum Dill. Elth.*; *Apocinum curassavicum*; *Solanum bonariense Dill. Elth. 2. 272*; *Mandragora*; *Alypum frutex terribilis*; *Sherardia tenui folio, fl. purpureo Vaill., ut reliquas taceam.*

Tam multæ tamque raræ plantæ quas antea non vidit Suecia, non possunt non me coram pedibus Tuis gratissimâ mente prosternere.

Expecto flores *Lupuli sylvestris Americanæ claviculis donatæ Pluk. t. 201 f. 8*, quam vix a facie dicerem *Bannisteriam*,* nisi tu mihi dixisses. Egregie crescit et forte proximo anno flores ostendet.

Axyris mihi novum genus est; floribus masculis triandris, ab *Amaranthis* diversum cujus species mihi sunt

1° *Axyris fruticosa, floribus femineis lanatis, orientalis.*

2° *Axyris erecta herbacea amentis masculis simplicibus.*

3° *Axyris herbacea, amentis masculis corymbosis.*

4° *Axyris herbacea, floribus capitatis.*

} *Sibiria.*

et forte

5° *Axyris foliis linearibus, caule herbaceo, fl. nudis. Linaria Scoparia.* Si habeas plantam florentem quæso examines.

Mihi tantum species 2^a in horto est.

Napæa vocavit (a *νάπη* Saltus lucus, *Nympha sylvatica*, quia umbrosa amat) Clayton novi generis plantam, quam nuper delineavit D. Ehret Londini splendidissime, est *Althæa magna Aceris folio, cortice cannabino, floribus parvis etc. Bannist. in Ray hist. 2. p. 1928.* Hæc in diversâ plantâ flores gerit masculos et femineos ideoque dioica mihi est.

Sub hoc genere ego comprehendo *Althæam virginianam ricini folio Herm.*, quamvis floribus hermaphroditis; ubique plantæ facies eadem, flores et fructus iidem; excepto sexu. Distinguitur facile *Napæa* a *Sidis* calyce non plicato sed urceolato et stylis non capitatis; adeoque prior *Napæa* floribus dioicis; posterior *Napæa* fl. hermaphroditis. Has procul dubio dudum accepisti.

Calamistrum† in itinere Scanico copiose collegi; vidi quod sit genere diversissima a *Pilulariâ* tuâ quam ibidem copiose offendi primâ vice intra Sueciæ limites; offendissem nunquam nisi tu eandem mihi demonstrasses in tuo gratissimo itinere. Calami-

* Recte quidem; nam est *Gouania Domingensis, L.*

† *Isoetes.*

strum fert fructum intra basin foliorum exteriorum; ut eandem delineavit Dillenius; at vero squamam floris cordato-sagittatam a latere inferiore folii non vidit; nec antheras observavit; folia enim interiora plantæ intra basin gerunt antheram magnam ovatam, polline copioso refertam, habent et flores similes femineis a latere inferiore folii, quæ omnia delineabo in Itinere Scanico.

Muscus norvegicus umbraculo ruberrimo examinatus est a D. Montin* qui hoc anno petiit Lapponiam, caret absolute omni calyptrâ, adeoque Sphagni genuina species est.

DD. Kalm† qui Canadiam petiit et nunc in Canadiâ versatur misit plusquam multa semina. Ego primo vere colligam ex his pro te, ut habeas eadem. Redibit D. Kalm proximo vere cum plantis siccis et vivis, modo vivat. Utinam haberet secum plantam siccam Loniceræ herbacæe repentis Canadensis, quam tu habes in horto parisino; vellem lubenter videre, nonne hæc planta species esset Linnææ.

D. Hasselquist‡ d. 2 Augusti solvit Stockholmiae versus Palæstinam, a quâ si salvus redeat mihi multa promitto, quum solius botanices causâ istam regionem adiit.

* *Splachnum rubrum*. — Laurentius Montin, Linnæi magistri exemplum et consilium secutus, plagas boreales investigavit, cujus itinerarium ex epistolâ ipsius (Dec. 1749) ad Bernardum de Jussieu excerpere licet. “Incunte nimirum anni hujus vere, iter, suasore et auctore archiatro nostro Linnæo, in me suscepi Lapponicum, ut naturalia dissitarum provinciarum colligerem, atque in ea ulterius inquirerem. Lares itaque Upsalienses reliqui; Westrobothniam peragravi; Lapponiam petii Lalensem; circa initium æstatis ad alpes perveni, quas mox conscendi iter Norvegiam versus dirigens: rariora conquisi; nova licet paucissima descripsi; tandem, Norvegiâ ad mare usque Septentrionale perlustratâ, Westrobothniam repetii; ultimâ ibi æstatis particulâ jucunde transactâ, Upsaliam spoliis tam vivis quam alias conservatis, finito cum mense Septembri itinere, redux factus sum.” Litteras comitabatur herbarium plantarum a Montino collectarum, pro quo recepto Bernardus infra grates agit, quodque typis Floræ Lapponicæ Linnæanæ pretiosum servamus.

† Petrus Kalm Linnæi discipulus, jam tunc itineris per varias Sueciæ provincias relatione, nec non doctrinâ sub magistro summo comparatâ, insignis, ipso impellente et commendante, e patriâ Dec. 1747 in Angliam et inde in Americam transiit, ubi, castris Philadelphię positis, provincias boreali-americanas a Canadâ usque ad limitem Pensylvaniæ australem (Linnæus tamen in litteris et Virginiam pluries nominat) investigando peragravit per tres annos, post quos redux sedem Aboæ, professor patrocinio Linnæi factus, fixit, ibidemque itineris rerumque collectarum et observatarum historiam in tribus voluminibus (*Resa til Norra America*. 1753–1761) edidit, serius a J. R. Forster Anglice translata (*Travels into North America; containing its Natural History, and a Circumstantial Account of its Plantations and Agriculture in general*. 1770–71.)

‡ Fredericus HASSELQUIST discipulus alter Linnæi, verbis incitatus magistri qui de indagationibus in Oriente et præsertim in Palæstinâ, ad illustrandam Scripturarum Sacrarum historiam naturalem, instituendis frequenter et facunde disseruerat, hoc iter, etsi valetudo et pecuniæ vix sufficiebant, suscepit; primo Smyrnam, Magnesiam, Natoliam, montem Sipylum peragravit, dein Ægyptum, Palæstinam, et Syriam, tum Cyprum, Rhodum, et Chium insulas, et denique Smyrnam redux ibi, tabe pulmonum consumptus, die 7^a Febr. anni 1752, trigesimum agens, occubuit. Quæ collecta scriptaque reliquerat, a creditoribus detenta, ægre nec nisi per munificam reginæ opem, patriæ restitui potuêre, et Linnæo cujus operâ serius apparuit *Fr. Has-*

Naves chinenses multos pisces, insecta et siccas plantas pro me adduxêre, sed merces istæ Gothoburgi hærent, nondum mihi traditæ sunt, expecto has quotidie.

Actis nostris Upsaliensibus quæ nunc sudant inserui Coldenii characteres plantarum Coldenhamensium in Noveboraco Americæ conscriptos,* qui curiosi sunt et tuis acutissimis oculis forte digni.

Nova litteraria nobis attulêre quod Museum Horti Regii Parisini † prodibit prope diem in 4 voluminibus quarto; avidissime expecto hunc librum, qui procul dubio habebit multa curiosissima.

Misisti ad me præcedente vere spicam, per Suecum qui erat Parisiis, sed absque foliis, absque nomine; habuit ni fallor stamina multa et pistilla 2; quæso dicas mihi quænam sit planta.‡

Annon vidisti flores Bahobab; egregie crescit apud nos ex seminibus quæ olim misisti, sed florere recusat, miror admodum cujus sit generis.

selquist Iter Palæstinam, aller Resa til Heliga Landet förrättad ifrån år 1749 til 1752. Stockh. 1757. Versiones hujus extant Germanica, Gallica, Anglica.

* *Plantæ Coldenhamiæ in Provinciâ Noveboracensi Americæ sponte nascentes, quas ad Methodum cl. Linnæi Sexualem observavit et descripsit* CADWALLADER COLDEN (in Act. Acad. Reg. Scient. Upsal. 1749 et 1751). — Originem hujus opusculi narrat sequens præfatiuncula: “*Illustris auctor Americam adiit ante 40 annos, non superficiali Botanices cognitione imbutus, nihilominus latuere ipsi plantæ in novo orbe crescentes, quas nullâ ratione ad genera et species amandare potuit; hinc seposuit Botanices sacra per annos triginta, dum in manus ejus incidunt opera cl. Linnæi botanica, secundum principia cujus incepit plantas feliciter et facile examinare atque detegere, et ad genuinas familias reducere; hac ratione plantarum Coldenhamensium collectio nata est. Plantas sic graphice delineatas misit illustris auctor ad cl. J. Fr. Gronovium, et hic ad Linnæum nostrum, qui demum ab auctore obtinuit veniam has publici juris faciendi.*”

Ipsi manuscriptum possidemus, herbariolo Noveboracensi a Coldenio misso junctum, quod supplementum operis præcedentis videatur, cum hoc ad numerum 237 desinat, ad 240 nostrum incipiat. Subscriptio (*To Dr Gronovius, Leiden.*) indicare videtur similiter destinatum fuisse ac partes a Linnæo vulgatas, quamvis ineditum remanserit. Sed, quod mirum, in observationibus quæ, Anglice inque modum epistolæ scriptæ, descriptiones Latinas botanicas sequuntur et manuscriptum terminant, judicium fertur mite quidem sed tamen libere et recte censorium de Linnæi quibusdam opinionibus (v. g. Floram Americanam ab Europæâ omnino diversam nec species communes inter ipsas admittit Colden), generibus et toto etiam systemate utpote, cæterorum instar, naturæ repugnante, ita ut his verbis desinat: “*From what I have now wrote, you will see the reason I have to prefer the method of reducing the plants into certain orders [ordines] rather than to a general system, as I took the liberty to write to you in my last, because I believe by this method we will not so easily fall into mistakes of dividing and confounding what should be joined or separated, as we are tempted to do for the sake of a favourite system.*”

† Sub quo titulo designatur magnum opus (*Histoire Naturelle de Buffon*), cui in primâ editione subjungebatur *avec la Description du Cabinet du Roi*. Tria volumina anno 1749 prodire; quartum tantum 1753.

‡ Vide infra, not. * ad p. 216 et p. 220.

Si poteris mihi comparare virum Stockholmiæ, scilicet aut legatum vestrum aut mercatorem aliquem Gallicum aut alium quemcunque, cui possem merces meas committere, haberes a me omni anno quæ prodeunt curiosa in Sueciâ et quæcunque rariora sese hic sistant. Habito enim itinere unius diei Stockholmiâ; facile possum omnia Stockholmiæ mittere, sed obtinere Stockholmiæ virum qui inquirat naves Galliam petentes, nunquam offendere potui. Cures hoc si poteris. Ingratissimus mortalium Missa abibat insalutato me hospite, adeoque nihil mittere potui.

Annon velles inserere Actis nostris figuram Loniceræ nummulariæ folio Canadensis.

Saluto amicissimam, dulcissimam nobiliorisque sexus ornamento virgini Bassaport et D^{um} Laserre. Vivas diu felix et sospes; te stante virebo et virebit Hortus noster academicus.

Dabam Upsaliæ d. 22 Septembr. 1749.

ILLUSTRISSO B. DE JUSSIEU,

BENEFACTORI SEMPER COLENDO,

S. Pl. D.

CAR: LINNÆUS.

INTER Botanicos nullus est quem majoris facio quam te, nullusque ad quem magis difficile est aliquid mittere. Accepi aliquot semina a D. Kalm ex Virginiâ; vellem ad te mittere, modo scirem quo pacto ut non fieret tuis impensis. An liceat ea mittere sub couvert ad Acad. Reg. Paris.? vel an sub involucro Præfecti horti Dⁿⁱ Buffon? Vel quâ ratione id fiat rogo quæsoque quanto ocyus rescribas, ut semina in tempore habeas.

Apud nos nihil novi. Ego paro iter Scanicum, sed linguâ Suecicâ.

Dissertatio de *Splachno* a D^{no} Montin; seu de musco Norvegico, umbraculo ruberrimo et luteo, impressa est.*

Diss. aliam imprimo de seminibus muscorum detectis.† Capitula muscorum esse

* *Dissertatio Botanica sistens Splachnum, quam Præsid. C. Linnæo publicæ Censuræ modeste subjicit Laur. MONTIN. 1750.* Exemplar a Linnæo missum lineas quatuor manu ipsius scriptas in titulo exhibet: “*Sisto muscum vilem, omnium maxime singularem, inter plantas detectas rarissimum, ut in manus perveniat VESTRATIS, qui habenas regit Botanices.*” C. Linnæus. R. Ac. correspond.

† *Semina Muscorum detecta*, resp. P. J. Bergius. Upsaliæ. 1750. Et in Amœn. Acad. Vol. II. — Dum urnam muscorum antheræ phanerogamarum assimilat Linnæus, non plane quidem abhorret a vero; nam harum analogiam recentiores, monente Cl. H. Mohl, agnoverunt, sed alio argumento innixi, sporarum scilicet intra cellulas matrices quaternatim, pollinis granorum instar, nascentium genesi: quæ Linnæum latebat

antheras patet ex pollinis natura. Ubi anthera et pollen ibi necessarium est pistillum. Quæsivi multum. Reperi. Sed alio quam speraveram modo. Verbo semina muscorum carent omnino cotyledonibus, carent adeoque tunica, adeoque corcula sunt seminum decorticata et in Dill. Musc. tab. 56, f. 1. litt. h. i. k. l. m. n. o. p. depinxit et florem femineum calyce tetraphyllo et semen foliosum s. decorticatum; idem patet in reliquis examinanti.

Vianelli observatio quæ nuper prodiit Venetiis, de aqua marina juxta navem phosphorisante pulchra est et nova; quis crediderat lucem hanc deberi vermiculis? Nunc evictum est.

Dalibardi floræ paris. prodromum videre avidissime gestio; cum vos potestis absque impensis literas mittere Parisiis ad alias terras (ut audio) annon velles singulâ vice mittere 6 phyliras sub couvert ad Societatem regiam Upsaliensem, tum haberem ea absque impensis, cum ipse effringo omnes societatis litteras. Si hoc poteris, quæso facias.

A D. Hasselquist ex Smyrnâ litteras habui jucundissimas; hisce diebus spero quod Hierosolymam pervenerit. Si sanus redierit ab eo multa mihi polliceor; fuit meus discipulus optimus.

Nullus apud nos supervixit tam mitem ac inertem hyemem quam hanc quæ discessit cum novo anno.

Quæso cures ut aliquis studiosorum botanicorum apud vos accurate observet quo die arbores sylvestres vestrates et sponte nascentes, quando et quo die veris s. mensis folia e gemmis promant,* et simul quo die hordeum seratur et quo die idem autumnomaturum dissecatur, et ut hoc mecum communices pro tuâ amicitîâ rogo quæsoque.

cuidam sacci utriusque fariniferi minus intimæ similitudini solum attentum. At cum aliunde pro seminibus gemmas habeat, et quidem sæpius antheridia gerentes, sexus omnino in hac classe plantarum invertisse videtur.

* Quanti sit momenti phenomenorum naturæ quot annis periodice recurrentium tempus plus minus propere serumve sedulo notare, solitâ ingenii acie intellexerat Linnæus, observationes ipse domi instituerat, aliis aliarum regionum incolis commendabat. In Sueciâ per quatuor annos perrectas promulgavit in Dissertatione (*Vernatio Arborum*, 1753, et *Amæn. Acad.*, Vol. III.), quem proposuit H. Barx magistri interpretis verbis sequentibus: “*Quartus jam agitur annus ex quo populares nostros in novellis literariis exhortatus est nob. D. præses, ut omni curâ et diligentîâ observarent, quo quilibet arbor tempore suas expandat gemmas foliaque explicet, non vanâ innixus divinatione futurum, ut ex pluribus hujusmodi, variis in locis, institutis observationibus, novum et fortasse non expectatum fructum nostra capiat patria.*” Serius (1756) ingeniosum *Floræ Calendarium* (*Amæn. Acad.*, Vol. IV.) eâdem mente confectum; et posthac ab aliis auctoribus editæ similes diversarum Florarum Ephemerides. Temporibus nostris studia de his generalius a Linnæo inchoata renovavit et extendit cl. astronomus Belgicus Quetelet, qui, expositâ ratione quâ colligi debeant observationes e pluribus et dissitis locis, sed uniformes et iisdem speciebus applicatæ (*Instruction pour l’Observation des*

Si hoc vellent botanici continuare per 3 annos, credo eos plura præstitutos [præstitutos?] quam mathematici meteorologicis suis observationibus per seculum.

Accepi librum Illustris. Reaumurii de Pullitie seu incubatione artificiali ovoque: reddas ipsi devotissima mea officia.

ILLUSTRISSIMO BOTANICO

DD: BERNH: DE JUSSIEU,

PROFESSORI BOTANICO REG. SCIENT: PARIS; LONDIN: BEROL: ET UPS: SOCIO.

GRATAM arripio occasionem testandi devotum animum in Fautorem quem præ mortalibus omnibus magni facio ob candorem, amicitiam, plantas numerosissimas et denique ob scientiam in arte nostrâ summam, quem omnes hodierni Botanici principem agnoscunt.

Tua in me amoris testimonia quotidie mihi in horto obvia sunt, virent et florent absque intermissione et mihi refricant memoriam generosissimi Fautoris. *Tournefortia caule volubili* propediem florebit, cujus racemi nuper pulchre enati sunt, et mihi dabunt flores antea nunquam visos, ut taceam alias infinitas.

Dalibardi Flora Parisina,* Tui in me amoris summum testimonium, mihi in manus pervenit. Ibi exposuisti et declarasti animum quem nullus, nisi pater in unicum filium offerret. Alii omnes lucubrationculas meas invito dente et malevolo rodunt; Tu solus candidissimus pro more Tuo, fuisti: Hujus testimonii memor vivam dum vixero, nec ulla rerum vicissitudo me a tuâ devotione removebit.

Illa flora me excitabat ut mox inciperem edere observatiunculas meas, sub *Philosophiæ Botanices* titulo, in qua explicavi Fundamenta mea Botanica; 14 phylæ impressæ sunt, ut libellus intra mensem e prelo prodibit. *Iter meum Scanense*† sudat etiam hoc tempore, sed linguâ suecicâ; jubentibus sic superis.

Phénomènes périodiques), ædificii communis e lapidicinis variis extruendi fundamenta, singulis annis a 1840 (in Actis Acad. Bruxell.) seriem Observationum, tum propriarum, tum communicatarum, edere non destitit.

* *Flora Parisiensis Prodomus, ou Catalogue des Plantes qui naissent dans les Environs de Paris* arrangées suivant la Méthode Sexuelle de M. Linnæus, par M. Dalibard. Paris. 1749. — Quo modo Dalibardi opus amorem Bernardi erga Linnæum testatur non poterat intelligi. Ænigma solvit excerpta e Bæckii epistolâ (Mai. 1750) sequens linea: “M. Linnæus m’écrit que M. de Jussieu a publié une *Flora Parisiensis* sous le nom d’un autre.” Bernardi in epistolâ responsoriâ censura paternitatem respuit operis, quod Linnæus, suo systemati consentaneum, minus severe judicaverat.

† *Skånska Resa, på Höga Öfverhetens Befallning förrättad år 1749. Med Rön och Anmärkningar uti Oeconomien, Naturalier, Antiqviteter, Seder, Lefnads-sätt.* Stockholm. 1751.

Misi Dissertationes meas *Splachnum* et *Semina Muscorum*, non dubito quin in manus tuas venerint.

Vidisti procul dubio *Vianelli tractatum* de Polluce et Castore s. *de aquâ marinâ* noctu lucente ab insectis caussatâ ; Tu Lynceus posses solus nobis detegere characteres hujus insecti et genus, quod, ut facias, ex animo precor.

Schieræ Dissertationes duæ Mediolan. 1750. octavo, quorum altera *de sexu Plantarum*, altera *de Plantarum affectione ad perpendicularum* nuper in manus meas venit.

Hasselquist, discipulus meus, qui petiit Palæstinam varia curiosa ad me rescripsit Smirnâ et Chio, misit *Cornucopiæ* exsiccata specimina, ejusdem promisit semina ; nuper literas dedit Alexandriâ, hodie Cairo versabitur ; si redeat mihi multas ab eo promitto plantas.

Kalmius noster, qui in Virginiâ versatur, alter meus discipulus, redibit ad finem anni ; multa, ut scribit, collegit in Canadâ et Virginiâ, de quibus rescripsit ; misit semina novi generis dicti *Gallisoniæ*,* a vestrate præfecto Canadæ, qui plurima ipsi officia præstitit ; sed semina non germinabant ; ex flosculo sicco incluso, intellexi plantam generis esse *Swertiæ* ; collegit enim Stellerus et Gmelinus eandem omnino plantam in Sibiriâ ; refert planta Gentianam 3 Dalibardi ac ovum ovo, sed floris structura est Peloriæ, 5 corniculis caudatâ corollâ, adeoque vere singularis.

Pereunt apud nos *Equi* ex plantâ quam edunt siccam in fœnis et vocant rustici non modo plantam sed et morbum *stäkra* ; dudum intellexi *plantam* esse *Phellandrium*, sed miratus quâ fieret, quod equi non perirent ubique, sed tantum in certis provinciis ; tandem mihi innotuit causam mali equorum caussari ab insecto quod habitat intra caules *Phellandrii* et est *Curculio* primus Faunæ.†

In Hordeo apud nos sato, dum tritatur sæpe $\frac{1}{3}$ a $\frac{1}{5}$ pars dat grana tabida, lævia et inania ; nuper observavi hæc grana, licet integra, destructa esse a vermiculo muscæ minutissimæ, quod eorum substantiam interne erodit.‡

Quæso mittas mihi aliquot semina per DD. Aurivillium Bibliothec : nostr. ; ille ut nullus dubito, semina per tabellarium mox transmittet.

Coriariæ

Gundeliæ

Anrederæ

Bocconiæ

Morinæ

Sphæranti

Veratri

Coris

Boerhaviæ

* Le Marquis de la Gallisonière.

† *Curculio Phellandrii*, L. — Consul. *Noxa Insectorum* in Amœn. Acad., Vol. III. p. 357.

‡ *Musca Hordei*, L. — Consul. Act. Stockh. 1750, p. 182, et Amœn. Acad., Vol. III. p. 354.

Turneræ
Collinsoniæ

Hydrophylli
Frankeniæ

Osyris

si modo habeas et supersint abs Tuo incommodo.

Vive artis nostræ decus diutissime; Devota mea dicas officia Illustrissimo Raumurio (cui grates pro libro de pullitione), Mad. Bassaport, Laserre. Vale.

Dabam Upsaliæ, d. 10 Augusti, 1750.

ILLUSTRISSIMO BOTANICO

DD. BERN. JUSSIÆO,

S. Pl.

C: LINNÆUS.

DISCEDENTE alumno medicinæ et præprimis Chirurgiæ ad vestras beatas terras, non possum intermittere testari gratum animum in Amicum, quem præ omnibus colo et magni facio.

Mitto una simul Poam viviparam Fl. Lapp. 79. β. ex alpinis Lapponicis, quod apud nos in Horto læte germinat, et perennat necnon seritur, modo terra sit humidiuscula postquam fuerit satum seminibus vel potius propaginibus non exsiccatis. Gramen hoc non est proliferum sed vere viviparum, nec in folia excrescunt glumæ, sed semina. Propagatur omnino more muscorum; cui simile in herbis non vidi præterquam in graminibus alpinis.*

Nuper vidi characterem essentialem Cardiacæ, qui consistit in punctis glandulosis vel globis minutissimis niveis adpersis supra antheras ab utroque latere. Hæc nota obtinet in Cardiacâ vulgari; Leonuro utroque Horti Upsaliensis et Sideritide 1 et 2 Horti Clifffort. Quæso inspicias nudis vel armatis oculis, si non antea vidisti hoc phænomenon, qui omnia vides plus quam Lynceus.

In horto crevêre Veronica prima Fl. Suecicæ† et Verbena vulgaris in eodem pul-

* *Poa alpina*, β., L. Sp. — Miror mirari Linnæum: nam minus rarus, ut compertum est, in Gramineis monstrosus ille spicularum in ramulos foliosos transitus, præcipue in Pois, non alpinis tantum, sed et nostratibus, v. g. in Poâ bulbosâ, ubi forma vivipara normali frequentior.

† *Veronica maritima*, L. Sp.; hybrida autem filia *V. spuria*, L. Sp. — Ex quo experimento orta Dissertatio (*Plantæ hybridae*, resp. J. Haartman, Upsaliæ, 1751, et in Amæn. Acad., Vol. III.), ubi tot ingeniosa et meditatione digna, sed simul conjecturæ et ipsæ observationes naturæ leges sæpius prætergressæ, dum auctor plantas genere, imo ordine, diversas et etiam longe dissitas maritari et gignere inter se posse admittit. Itaque miratur et novum in naturâ spectaculum prorsus stupendum declarat in epistolâ responsoriâ Bernardus.

villo per plures annos. Juxta hos mihi hoc anno enata est planta hybrida, quæ agnoscit *Veronicam* matrem et *Verbenam* patrem. Ita similis est *Verbenæ* ut demtis floribus vel maxime *Lynceus* ipse DD. *Jussieu* juraret esse *Verbenam*; at flores omnino sunt *Veronicæ*, at corollæ non majores corollâ *Verbenæ*; cætera *Veronicæ* omnia, ut pistillum, stamina. Folia in caule plerumque duo opposita, sed summa folia infra spicam terna sunt ut in *Veronicâ*. Folia lata sunt ut in *Verbenâ*; similiter secundum vasa sulcata et singulari modo laciniata uti *Verbenæ*, ut demtis foliis nullus distingueret folia a *Verbenâ*. Floruit egregie hoc anno, et *Glaux* et *Veronica* et *Verbena* juxta positæ fructus maturabant, hæc planta tamen fructum non maturavit, sed germina non majora quam in flore, contabescunt; at radix vivax esse videtur; nescio utrum unquam exstitit par exemplum de certitudine plantarum hybridarum, earumque existentia.

His vale et fave tuo cultori.

Dabam Upsaliæ 1750 d. 12 Sept:

ILLUSTRISSIMO BOTANICO
DD. BERN. DE JUSSIEU,
PROFESSORI PARISINO,
S. PL. D.
C. LINNÆUS.

HAS non mitto literas ut Tibi, Illustrissime Domine, oneri sit tabellarius; sed ut tester continuo quanti Te faciam, et ut fungar officio, quum me receperis correspondentem Regiæ vestræ Academiæ.*

Quum nihil habeam hac vice quod scribam ex propriis observatis, mittam quæ discipuli mei detexêre, quorum unus *Kalmius* in Virginiâ hærens, alter *Hasselquist* in urbe Cairo Ægypti, tertius nuper petiit Chinam nomine Osbeck.†

* Dum Lutetiæ, imo Academiæ, adesset, fuerat electus ut ipse narrat in Diario: “*On the 14th of June (1738), Linnaeus requested Du Fay, at that time chairman, to obtain permission for him to attend the Academy of Sciences; when the sitting was over, Linnaeus was told to wait a little while, and was afterwards informed that the Academy had chosen him a corresponding member.*”

† Petrus OSBECK, præpositus et pastor in Hasslôf, historiæ naturalis studio impulsus, capellani munus in nave Suecicâ suscepit Chinam petente, quam invisit, ut et Indiam, Javam et Ascensionem insulas. Multa inde, post tres annos redux, reportavit et Linnæanum herbarium sexcentis plantis ditavit, quorum multa serius (1757) nota fecit in narratione itineris (*Dagbok öfver en Ostindisk Resa åren 1750 – 1752*), cujus versiones prodiere, Germanica (1765) et ex præcedente Anglica (*A Voyage to China and the East-Indies*, 1771) auct. J. R. Forster.

Hasselquist scripsit Cairo d. 7 Septembris quamplurima quæ naturalem historiam concernunt; misit antea descriptionem avium nonnullarum, et historiam *Sepiæ octopodiæ* dictæ, quo modo insidiatur *Conchæ Pernæ* s. *Pinnæ* dictæ, nisi *Cancer Pinnothes* ejus custos esset, et sic confirmavit historiam antiquam Aristotelis et Plinii. Misit historiam *Phaniciis* s. *Palmae*, sed in ultimis varia habet alia egregia.

*Cycomorus** gaudet duplicis generis calycibus. Receptaculis aliis scilicet exsuccis, aliis succulentis et esculentis. Esculenti fructus sunt masculi, at vero hermaphroditi exsuccii contrario modo ac cum Ficu, quod mirum.

Habet et *Cycomorus* proprium insectum s. *Tenex*, quod est species *Cynips*.

Descripsit *Tæniam* Ægyptiorum eorumque *Opthalmiam* et *Scabiem*. Pulchra habet de *Gummi arabico* contra famem. Docuit *Sal ammoniaci* confectionem apud Ægyptios, negatque dari naturale tale.

Habet *Casuarium minimum griseum*.

Formicam minimam, corpore globoso, antennis longissimis, unam ex plagis Pharaonis, ut et *Cancrum cursorem Bellonii* descripsit; nec non varia novi generis insecta.

Lapides, plantas, Quadrupedia Ægypti annotavit. In his video Cerastem et Jaculum esse species anguis, nec Colubri, in Ceraste Alpini dentes caput egrediuntur. Duodecim nova genera Piscium habet.

Integram et perfectissimam descriptionem *Camelopardalis* et *Mimosæ* cujusdam Actis Upsaliensibus inseram una cum Mure ægyptio.

Mus hic refert Leporem capite, Suem rostro, Murem corpore, Leonem caudâ. Pedibus anticis nunquam terram attingit, sed semper salit pedibus posticis, quorum etiam femora nuda sunt. Anterioribus pedibus vero, solum aquam haurit dum potat. Inter quadrupedia maxime singulare animalculum.

Permanebit in Ægypto in proximum ver, tum vero Palæstinam petat.

Kalmius autem noster redibit ex Americâ proximo vere. Ille detexit nobis stupendam medicinam, specificum scilicet Indorum sylvestrium contra lue veneream, quam extollit tanquam medicamentum nunquam incassum propinatum; ut eo ægri semiputridi e lue intra 10 vel 16 dies perfecte curati, absque incommodo absque dolore; dum e contra quamplurimi methodo usitatâ mercuriali sæpe diem curantur dolorifice, pereunt sub curâ. At vero novum medicamentum curat absque recidivâ, absque dolore, absque difficultate, absque ullâ fere observatione in diætâ. Certe si Helvetius vester hanc medicinam detexisset, integros auri montes a rege vestro reportasset. Est hæc medicina radicis *Ceanothi americani* infusum, cui additur, si morbus sit nimis radicans, radix *Ranunculi fol. subrotundo virginici, flore parvo*. Herm. Lügdb. 514.†

* *Ficus sycomorus*, L. Sp.

† *Ranunculus abortivus*, L. Sp.

Hoc infusum s. debile decoctum hauritur mane, vacuo ventriculo, si vero purgatum insequentibus diebus parciore dosi et debiliore infuso. Radix Ranunculi tamen parcissime addenda, cum illa ventriculo infesta sit.

In debiliore morbo sufficiunt solæ radices *Lobeliæ secundæ Hort. Cliff.** in infuso s. decocto, non diu decocto, et quotidie pro potu ordinario poto.

Confirmata observationibus legi cum stupore, hæc videas graphice ab authore descripta in Actis Stockholmiensibus.

Quæso et supplex quæso mittas mihi semina istius Lobeliæ, ut habeam in horto; non dubito quin ea secum ducat Kalmius, sed forte sero nimis accedat, ut semina vix germinant.

His vale et fave. Dabam Upsaliæ, 1750.

ILLUSTRISSIMO CLARISSIMOQUE VIRO

D. D. CAROLO LINNÆO,

BOTANICES PROFESSORI UPSALIENSI CELEBERRIMO,

S. P. D.

BERNARDUS DE JUSSIEU.

ANNIS proxime elapsis semina habui quamplurima, quorum amplissimam copiam e Peruviâ miserat frater carissimus, eheu nondum redux! Aliam segetem uberrimam subministravit ex Africâ D. Adanson, de quo scripsi olim cum Senegalam peteret; alteram non mediocrem collegit vir apostolicus P. D'Incarville† jesuita circa Pekin Sinarum metropolin. Ex his omnibus selegi quæ recentiora erant, aut quæ jam a

* *Lobelia siphilitica*, L. Sp.

† Is scientiarum curiosus nec imperitus et Academiæ Parisiensis corresp. socius, ex imperio Sinarum tunc Europæis tam ægre pervio, commercium litterarum ab anno 1741 ad 1755 habuit cum Bernardo de Jussieu, ad quem varia naturæ et artis Sinensis producta, præsertim plantarum specimina, semina, icones, libros trans mittebat. Epistolas ejus plus quam viginti possidemus, cum catalogis, descriptionibus, observationibus variis, et, inter alia, herbariolum circa urbem Peking collectum, ubi specimen plantæ hujus Bignoniaceæ ex quo genus Incarvillea ab A. Laur. de Jussieu institutum. Cæteras enumerare et describere in florulam digestas animus erat; sed abstinuimus cum plerasque easdem notas fecerit in Act. Academ. Petropolitanæ cl. Al. Bunge (*Enumeratio Plantarum quas in Chinâ boreali collegit. 1832*). Notanda in hac florâ Pekinensi, quæ ad geographiam botanicam tanti intersit, quædam hinc cum Europæanâ affinitas, inde cum Boreali-Americânâ; cujus cæterum nunc, semireseratis Cœlestis Imperii prius undique clausi ostiis, notitiâ plenior expectanda.

plantis in horto regio educatis maturuere semina. Utinam hæc opum nostrarum pars optima sit tibi jucundum nostri erga te studii et gratæ recordationis testimonium !

Vianelli vermes in aquâ marinâ noctu lucentes vel potius scintillantes nunquam observavi. Proposita ab authore figura indicat hos esse minutissimas Scolopendras, seu Nereides a te nominatas, quas iterum recognovit et microscopii ope accuratius delineavit Grisellini alter Italus. Ab illis animalculis lumen per æquora sparsum et late diffusum proficisci dixerunt nonnulli physici, et ab aliâ causâ oriri nuperrimis observationibus et experimentis demonstravit juvenis medicus Le Roy Parisiensis, scilicet a materiâ quâdam *phosphorinâ* aquis immixtâ marinis. Hanc opinionem tueri videntur, æstuantes maris fluctus lucidi, ampla illius superficies noctu sæpe fulgens, vestigia navium corusca, ipsam navem circumfluentes undæ radiosæ, remigia quorum pars immersa splendet emersa, aqua marina cum in tenebris effunditur quasi lumine plena, tandem linteum guttis ejusdem aquæ irroratum, postea manibus siccatum, per spatia irradians, etsi prius in illâ aquâ nulli fuerint detecti vermes vel cujuslibet generis insecta. Curiosam hac de re coram Academiâ Regiâ Scientiarum legit dissertationem. Donati historiam Maris Adriatici non novi; quæso quo prodierit anno, titulum hujus operis, et quâ in urbe editum, inde protinus comparabo, et dicam si fuerint recte depicti vermes Corallii.

Spica florum quam habuisti a Sueco e Parisiis reduce, est *Phytolacca Americana*, in horto dudum culta. Stamina numero sunt triginta et amplius, styli vero quinque; hinc polyandris pentagynis annumeranda, singularis admodum species, quæ tantopere distat a constituto caractere. Sicca specimina vidisti in nostro Musæo et hanc plantam vocabas, *Phytolacca caule arboreo*; a Plumerio nec descripta nec observata, licet calidas Americæ regiones habitat, sed ditionis Hispanæ.*

Diversum a *Lonicerâ* reposcit genus *Chamæpericlymenum Canadense*, seu *Baccifera Mariana*, etc. Pet. Mus. 363, nec ullum cum Linnæâ habet consortium.† Titulis aliis insignita a Coffeâ in ordine naturali non longe recedit, simulque Galii, Rubiæ, Crucianellæ, etc. prosapiam ingreditur. In Horto Regio floruit quondam et brevi periit. Plantam virentem fructus et specimina sicca ab amico Regis conciliario et medico‡ in

* *Phytolacca dioica*, L. Sp., sæpe in hortis *arborea* salutatur.

† Recta de hac plantâ Bernardi sententia, in quam ivit Linnæus in dissertatione paulo post editâ (*Nova Plantarum Genera*, resp. L. J. Chenon, Upsaliæ, Oct. 1751, et in *Amæn. Acad.*, Vol. III.), ubi sub nomine *Mitchellæ repentis* species novi generis instituitur.

‡ SARRAZIN cui genus *Sarracena* ab amico Antonio de Jussieu in *Appendicibus ad Tournefortii Institutiones Rei Herbariæ* (anno 1719) sacratum. E Canadâ, quam jamdudum, ut hæc data testatur, colebat, missarum ab ipso plantarum catalogum habemus manu Antonii ipsius scriptum. In quibusdam libris (e. g.

urbe Quebec Novæ Galliæ expostulavi, quæ omnia versus hujusce autumnī finem accipiam, et protinus tibi mittam; nostra enim specimina floribus destituuntur, aliunde figura delineata a D. Aubriet imperfecta adhucdum superest.

Nata in horto Upsaliensi hybrida est vere singularis progenies, quæ si felices habuerit eventus, prolemque dederit fertilem, novum erit in naturâ spectaculum prorsus stupendum, unde generis alterius a mutuo diversarum plantarum concursu facile demonstratur procreatio; quod mirum et huc usque inauditum, in solo vegetabili regno forte obvium.

Præclara sunt ea quæ invenit, observavit et descripsit tuus discipulus D. Hasselquist, curiosa quæ de Sycomori floribus narrat, a te edoctus plura videbit quæ ceterorum oculos effugissent; varia scitu digna Actis Upsaliensibus inserenda polliceris, quamprimum ut facias rogo et obtestor.

Kalmius alter discipulus pretiosam ex Americâ mercedem tibi renuntiavit, specificum Indorum sylvestrium adversus luem veneream, medicamentum nobile experimentis et observationibus sæpe confirmatum, cujus vires eximiæ probantur facili medicatione, et promptâ morbi hujus curatione, optandum. Superest ut eosdem salutares apud nos sortiatur effectus, medicina ægris tantopere utilis.

E gemmis arborum quo die prodierint folia sedulo annotabo, sylvestrium præcipue arborum, uti mones et desideras. Eodem modo hordei seminati et resecti diem observabo. Hoc fiet anno. Alia si a me cupieris, scribas velim, me semper reperies ad vota tua exequenda paratissimum. Non vidi Cardiacæ characterem essentialem, globulos nempe illos minutissimos niveos supra antheras ab utroque latere aspersos; cum primum florebunt species hujus generis a te designatæ, huic indulgebo spectaculo. Floræ Parisiensis Prodromus Dalibardi incuriam ostendit, erravit enim non semel in illis quæ a te mutuatus est; sed nihil mirum cum in re herbariâ sit parum versatus. Neminem consultum voluit, ne quid forte gloriæ detraheretur, quam lucrari autumavit tuis sic et aliorum spoliis indutus.

Methodus quâ spiritus vini coercetur ne avolet descriptam a D. Daubenton reperies in Præfatione Historiæ Naturalis Cymelii Regii,* vol. 3°, et a D. Reaumur in eo volu-

Boehmeri Comment. de Plantis in Memoriam Cultorum nominatis) falso confunditur cum cognomini docto Dioscoridis interprete (anno 1598) Jano Antonio Sarazin Lugdunensi, qui tamen sæculo et ultra antecessit; ex quo Sarracenam dictam affirmat, per alium errorem, cl. Wittstein in opere recentiori (*Etymologisch-botanisches Handwörterbuch*).

* *Histoire Naturelle du Buffon*. Voluminis hujus prior et dimidia circiter pars a cel. Daubenton redacta inscripta est: *Description du Cabinet du Roy*, et ulterius *Description de la Partie du Cabinet qui a Rapport à l'Histoire Naturelle de l'Homme* in quâ documenta hic indicta continet caput (p. 171–210) *Pièces d'Anatomie conservées dans les Liqueurs*.

mine Actorum Academiæ Regiæ Scientiarum quod prelo subactum mox tradetur curiosis. Quidquid hac de re tentatum fuit et comprobatum a pluribus annis uterque seorsim declaravit; artem hanc melius ab authoribus accipies depromptam quam si tibi illam brevi compendio enarrare susciperem.

Schieræ dissertationes nondum apud nostros bibliopolas prostant et sero venient. Quas vero misisti varias et multiplices accepi, Philosophiam Botanicam, Acta Upsaliensia, et alia bene multa. Vigent *Poa vivipara* et *Chamærubus*; qui hæc attulit simul semina tradidit. Pro tot donis grates amplissimas refero, et vix spero posse me unquam collata erga me beneficia tua æquare.

Quæ de Calamistri floribus scripsisti legere aveo, et figuram videre tuo junctam Itineri Scanico. Causam morbi equorum lethifici detectam a te didici, necnon hordei exesi et evanidi. Sic me edocere semper allaboras ubi primum quamlibet rem e tenebris eduxisti; sic se prodit tuus in me ubique amor.

Axyridis et *Napææ* nova genera placent. *Linaria scoparia* gaudet floribus hermaphroditis. Grata fuere plantarum vestræ Lapponiæ a D. Montin oblata.* Fac quæso ut me agnoscat istius munificentiae memorem. Ingratus rediit Missa. Quomodo se gesserit in Sueciâ et apud Batavos ignoro; vidi solum modo propositum Novæ Materiæ conspectum ab illo editum Amstelodami; sed ridiculum. Accessit bis apud me, siluit de suo itinere, totum se praxi medicæ vovere jactitat, et quasi novus homo fugit quos coluerat antea et amicos et collegas. Nulla verba de te fecit. Ille laudat, ut audio, Hallerum, Bæckium, Burmannum, Royenum et alios medicos, cum quibus familiaritate conjunctum esse dicit.

Si volueris novum quid deinceps mittere, uti poteris benevolentia D. Bæck aut D. Salvii, qui ambo curabunt deferri ad D. Delaisemant pharmacopæum, vel ad D. Dangerville, Rothomagi, et tuto res quæcumque venient. Optarem ut Salvius Systematis Naturæ exemplaria nonnulla Parisiis divenderet; hujus editio Lipsiensi anteposenda est. Salutat te frater meus. Diu vivas artis nostræ decus. Te semper colere amant D. Laserre et D. Basseporte. Me vero diligere ne desinas, et inter nos vigeat perpetuum idem et mutuum studium. Vale.

Dabam Parisiis die 19^a Februarii anni 1751.

* Vide supra, not. * ad p. 206.

ILLUSTRISSIMO BOTANICO
DD: BERNH: DE JUSSIEU,

PROFESSORI PARISINO,

S. Pl. D.

CAR. LINNÆUS.

MIRRO aliquot semina lecta præterito anno in Virginiâ a discipulo meo D. Kalmio. Non potui non hæc communicare cum scientiæ nostræ antesignano, cui debeo præ omnibus delicias horti Upsaliensis. Vale.
Dabam Upsaliæ d. 12 Martii 1751.*

VIRO ILLUSTRISSIMO
DD: BERN. DE JUSSIEU,

PROFESSORI BOTANICO PARISINO,

S. Pl. D.

CAR. LINNÆUS.

PRIDIE accepi Tua dona, Vir illustris, mihi omni auro chariora. Stupefactus vidi semina plantarum rarissimarum, quæ antea a me nunquam lectæ fuêre. Utinam germinarent. An Dalechampia unquam creverit in vestro horto; si creverit quæso des mihi exsiccatum specimen.

Nequeo satis mirari cur non frater tuus junior redeat. Expecto eum anxie, qui detegat innumeras novas plantas.

Ego qui non habeo plantas rariores, misi pauper bono animo semina qualiacunque possidebam, per legatum vestrum, unde nullus dubito quin hæc tibi rite sint tradita.

Pulchra et docta retulisti de Vianelli vermibus; dies dabit quodnam sit verius.

Donati titulus est *Della Storia naturale marina dell' Adriatico*, Saggio del Signor Dottore *Vitaliano Donati* giuntavi una Lettera di Signor Dottore *Lionardo Sesler* intorno ad un nuovo Genere di Piante terrestri. In Venezia appresso Francesco Sorti. M.CC: L. 4° majori. pag. 81. tabulæ 10.

Ejus novum genus *Vitaliana* est *Sedum alpinum* Fr. *Gregorii Regiensis*. *Column. Ecphr.* 63 † sed forte est tandem species *Androsaces*.

Miratus diu e quâ plantâ erat spica a Te missa quondam. Nunc vero intelligo hanc

* Hujus litterulæ jam editum fac simile in GUILLEMIN *Archives de Botanique*. I. p. 185.

† *Primula Vitaliana*, L. Sp.

esse novi generis plantam,* media inter Saururum et Phytolaccam. Nequit hæc esse species Phytolaccae ob numerum, alioquin conjungerentur Ruta et Peganum, Evonymus et Celastrus; non minus peccarem si conjungerem diversa genera, quam si separarem in plura genera generis hujusdem species.

D. Missa dixit Loniceram canadensem adeo exacte referre Linnæam, ut crederet esse ejusdem generis non tantum, sed et speciei; nunc autem novi plantam, Loniceram Gron. Virg. 22. quæ est

CHAMÆDAPHNE, Mitchell Eph. n. cur. vol. octavo app. n. 15.†

CAL. *Perianthia* bina, disjuncta, quadridentata, erecta, eidem germini insidentia.

COR. monopetala, infundibuliformis: *Tubus* filiformis; *Limbus* quadripartitus, erectus, acutus.

STAM. *Filamenta* 4, filiformia, erecta, ex intersticiis corollæ. *Antheræ* oblongæ, acutæ.

PIST. *Germen* orbiculatum, didymum, infra receptaculum.

Stylus filiformis, longitudine corollæ, bifidus.

Stigma quadrifidum, patens, magnum.

PER. *Bacca* globosa, bipartita, umbilicis disjunctis.

SEM. singulis loculis 4, rotunda, compressa, callosa.

Hybrida mea ex Verbenâ Veronica duravit per hyemem et incipit nunc stolones e terrâ producere plures, ut nullus dubito quin vivat.

Inclusa mitto folia Suecica ex itinere Scanico de *Calamistro*.

Gloriosam esse speciem *Erythronii* non cogitaveram antea, nec bene novi Erythronium, quod non vidi nisi semel et quidem ante 14 annos. *Gloriosam* esse affinem Uvulariæ, Medeolæ, Asparagi, Smilacis, Tamni, etc. non dubito.

Hasselquistii observationes hac æstate prodibunt. In his etiam habet descriptionem *Mimosæ aculeatæ*, floribus polyandris spicatis, legumine compresso lævi elliptico,‡ Tuæ, ni faller, ejusdem.

Dodonæam Pteleæ accedere stupendum est.

Utinam cresceret ex seminibus tuis *Peltaria Zeilanica*.

Annon vidisti Montii *Aldrovandam*, quæ mira planta est.

Floret nunc in meo horto *Dodecatheon*, planta pulcherrima et amicissima, quæ *Auricula ursi Virginiana*. Pluk. Phyt. 79. f. 6 floribus speciosis condecoratur; si accipiam semina, uti nullus dubito, mittam libens, nisi habeas antea. Herba Primulæ, flores Cyclaminis.

* Genus revera novum e *Phytolaccâ dioicâ* institutum, *Pitournia* Moq. in DC. Prodr.

† *Mitchella*, L. Vid. supra, not. † ad p. 216.

‡ *Mimosa Senegal*, L. Sp.

De exemplaribus *Systematis* curabo; gratulor tibi quod te commendatore dignum censeatur.

Discipulus meus *Petr. Læfing** hoc vere adibit *Hispanias* botanices causâ, impensis potent. Regis Hispaniæ; a quo minutissimas Hispaniæ plantas expectabimus: est juvenis vere lynceus et ex meis discipulis optimus.

Adansonîæ genus perplacet.† Assumam mox nomen; utinam nossem characterem; si habeas quæso mittas ut inseratur Tuo sub nomine Actis nostris.

In Te hodie Res Herbaria, uti in illustr. *Reaumurio* Sacra Zoologiæ se vertunt et innituntur; conservet hos ocellos orbis Deus ter optimus, in Galliâ decus et scientiarum fulcimentum. Alta scientiarum quies et somnus occupavit jam Anglos, Belgas, Italos, Germanos, Russos, Danos, et cum vestrâ jacturâ aliquando forte Gallos, nisi aliqui e vestrâ scholâ prodeant digni artis filii.

Tu vale et vive felicissime, diutissime et patiare me numerari inter eos qui Te sincerâ devotione colunt, venerantur, amant.

Dabam Upsaliæ d. 28 Martii. 1751.

* Petrus LÆFLING, designante magistro Linnæo, a quo rex Hispaniæ botanicum expetierat qui res naturales hujus regni perquireret, anni 1751 vere profectus, Lusitaniam appulit, quam et Hispaniam explorans ita mandatis satisfecit, ut, ad similia exequenda, in Americam australem (anno 1754) mitteretur. Circa medium Aprilem Cumanæ constitit cujus littora et provinciam usque ad fluvium Orinocum peragravit; sed, anno vix interlapso, febre correptus et consequente anasarcâ præmature periit (Feb. 1756). Linnæus de discipulo quem carissimum et æstimatissimum habuerat, hæc in *Reformatione Botanices*: “*Nullus huic facile erat antefendus vel amore plantarum, vel solidâ eruditione.*” Et in Diario: “*He was the best of my pupils, and communicated a great many remarkable observations made during his travels.*” Obitum ejus igitur sincere deflevit et memoriam consecrandam curavit, operis litteras ipsius et plantarum tum Hispanicarum tum Americanarum descriptiones exhibentis promulgatione. (*Iter Hispanicum, eller Resa til Spanska Länderna uti Europe och America, förrättad ifrån år 1751 til år 1756, med Beskrifningar och Rön öfver de markvardigaste Växter utgifven efter dess Frånfälle af Carl Linnaeus.* Stockholm. 1758.) Liber extat in linguas Germanicam et Hispanicam versus, et partim quoque Anglicam. (*An Abstract of the most useful and necessary Articles mentioned in Læfing's Travels through Spain and that Part of South America called Cumana.* Printed with the Travels of Bossu, translated by J. R. Forster.)

† Nomen *Adansonîæ* a Bernardo in Hort. Paris. propositum, jure ut Linnæo sic et cæteris placuit, et omnes adoptavêre, nisi tamen ipse Adanson, obstantibus hinc modestiâ inde peculiari botanicæ nomenclaturæ theoriâ. Scribebat enim ad Bernardum (Aug. 1750): “*L'honneur que vous me faites d'imposer mon nom au calebassier est audessus de ce que je puis jamais meriter. Epargnez je vous prie mon humilité et mon peu de hardiesse pour quelquetems, dumoins jusqu'à ce que j'ai fait quelque ouvrage qui me fasse connaître. L'obligation que je vous ai de toutes façons de vouloir bien penser à un si petit sujet que moi, surpasse tous les termes que je puis employer pour vous en marquer ma reconnaissance.*” Itaque nomen vernaculum, more suo, retinuit et in eximiâ Dissertatione (*Description d'un Arbre d'un nouveau Genre appelé Baobab, observé au Senegal.* Mém. de l'Ac. Roy. des Sc. 1761), et in Familiis Plantarum (1763).

Devota mea officia dicas Illustrissimo Reaumurio et fratri tuo medicorum parenti et principi, nec non salutes plurimum D^m Laserre et dulcissimæ meæ Bassaport. Ter vale.

BOTANICO SUMMO
DD. BERNH. DE JUSSIEU,

BENEFACTORI SUMMO,

S. PI. D.

CAR: LINNÆUS.

MISISTI ad me primo vere, pro amicitia tuâ in me maximâ, egregium thesaurum seminum rariorum, recentiorum et selectissimorum ; pro quibus grates nunquam sufficientes rependere valeo ; ut autem intelligas quo modo messis mea successerit, hanc rationem tibi reddam.

Progerminarunt mihi e Tuis sequentes plantæ :

Fagonia ; *sed quæ nunquam apud me semina tulit, licet aliquoties floruerit.*

Chicorium creticum spinosum. Egregie crescit ; proximo florebit die.

Coris cærulea *floruit.*

Chamæpithys fol. serratis *floruit.*

Frankenia marit. quadrifolia. *Egregie floruit nondum.*

Asperula verticillata luteola. *Eximia planta nunquam mihi visa egregie floruit ; an Sherardia ?*

Centaurium capite Pini *enatum, sed multoties antea et semper hyeme periit.*

Sinapi siliquis ad ramos adpressis. *Myagrum.*

Eruca hispanica sativæ similis. *Habui hanc unicam antea.*

Astragalus ægyptius. *Floruit et semina dedit.*

Absinthium maderaspatanum : *rarissima planta adhuc floret.*

Dodonæa. *Plurimæ plantæ nobis enatæ sunt ; quot quæso ipsi stamina ? forte Ptelea.*

Nagacpu Hort. Mal. etc. *Blattaria Zeilanica Hort. Amstel. Floruit sed non dedit semina ; est absolute Pentapetis species.*

Adansonia seu Bahobab. *Retinebo nomen ; utinam scirem characterem.*

Sophora tomentosa. *Crescit bene.*

Licium e Sina. *Crescit.*

Solanum foliis quernis. *Nondum floruit.*

Echinopus. *Propediem florebit.*

Bidens calyce oblongo. *Mira planta, floret.*

Mimosa e Senegal. *Una pl. excrevit.*

Poinciana. *Pulchre crescit; sed semper hyeme moritur.*

Psoralea corylifolia. *Crescit.*

Lobelia Act. Ups. etc. *Lobelia antisiphylitica, sed teneræ adhuc.*

Bocconia. *Unica planta egregie crescit.*

Cestrum. *Unica planta enata.*

Nicotiana calyce inæquali. Profecto stupendæ raritatis planta. Floruit, non semina dedit.

Nicotiana tubo prælongo. *Floruit et semina dedit pulcherrima.*

Lycopersicum pimpinella sanguis. folio. *Floret sed non dat fructum; racemi bini.*

Lycopersicum fructu Cerasi rubro. *Dedit fructum.*

Abutilon Lavateræ fr. cristato. *Dedit fructus.*

Malva capsulâ seminis bidentatâ; rarior planta. *Semina dedit.*

Malva ribesis folio fl. parvo; rarissima planta. *Semina dedit.*

Alkekengi fl. violaceo. *Eximia planta. Vera Physalis.*

Oenothera fr. brevi tetragono, unico semine. *Certe novi generis. Floret.*

Tot totidem plantis rarissimis auxisti hortum nostrum; hisce plantis me lautissime exceperisti; excitasti; vires animumque infudisti.

Inter eas quæ *non germinarunt* maxime doleo et defleo sequentes.

Digitalis acanthoides. — *Alsine* lotoides. — *Digitalis* ferruginea. — *Coldenia* (sed vixerat). — *Dalechampia*. — *Triumfetta*. — *Camphorata*. — *Gloriosa*. — *Genipa*. — *Achyranthes* lanata. — *Cephalanthus* indicus. — *Browallia* pernaña. — *Carica*. — *Bauhinia*. — *Pongati*. — *Portulacæ* affinis. — *Persicaria* Sinensis.

Si apud te succreverit *Hottonia* Burmanni, quæso mittas ad me in literis plantulam et simul dicas ad quod genus referatur; examinavi quidem olim plantam siccam cum Burmanno, at specimen antiquum ita exsoletum erat, ut nihil certi inde elici potuerit.

Quæso dicas mihi quot semina *Alsine* lotoides habeat. An 15?

Hac æstate extruxi vivarium in Horto Academico pro avibus et animalibus.

Leptostachya *Mitchell* s. *Verbena* floribus reflexis Gron. Virg. et absolute novi generis * planta floret.

Plantæ Catesb. Carol. 2. p. 28 et Pluk. t. 161. f. 3. sunt absolute ejusdem generis novi. Character consistit in corollâ cyathiformi, quæ extus habet 10 cornicula in orbem posita.

* *Phryma*, Linn. (in dissert. supra memoratâ *Nov. Plant. Genera*).

Est mons per horam unicam ab urbe altus et amplus; in hoc monte ante hos annos serui plurima semina plantarum Sibiricarum, quæ nunc ibi sylvestres factæ, egregie luxuriant et se multiplicant, uti nostrates et jura civium Floræ Suevicæ sibi expetunt.

Impatenter expecto reditum desideratissimi fratris Tui, de quo audiui quod sit in itinere constitutus, quod secum habeat plantarum thesaurum stupendum exsiccatum. Quæso, patrone optime, pro me apud eum intercede, ut aliquot mihi det plantas quas in decuplo habeat; more receptum apud omnes nationes est, quod divites et opulentes eleemosynas dent clamantibus pauperibus. Utinam redeat brevi, felix, sanus et incolumis.

Discipulus meus Kalmius rediit præteritâ æstate dives plantarum Canadensium et Pensylvanicarum; alter Lœfling accessit ad Hispanos. Tertius Hasselquist redux ex Ægypto et Palæstinâ adhuc in Cypro hæret.

Kalmii plantas extricare quotidie occupor. Genera inde plura nova reportavi, quæ nunc imprimuntur, et ad te propediem mittam per Legatum vestrum; videbis inter ea varia forte minus trita; Kalmius interea quotidie occupatur in conscribendâ florâ Canadensi, quæ erit satis dives; addet loca natalia et usum tam medicum quam œconomicum, nec non descriptiones rariorum.

Lœflingius occupatissimus est in indagando animalcula marina, Polypos et quæ Coralla constituunt; nec non in Muscorum notitiâ versatissimus est.

Observavi ante aliquot dies in staminibus Ocymi versus basim dentem singularem, qui constituit characterem essentialem, et præsens est non modo in vulgari Ocymo sed et in Zeylanico.

Totam æstatem debui transegisse apud Clementissimam Reginam nostram redigendo in ordinem Museum ejus, quod habet selectissimum, nullis parcens sumtibus modo acquirat rariora. Conchas et Cochleas ejus omnes descripsi; ad genera subalterna reduxi, differentias específicas imposui; varietates speciebus subjunxi, synonyma e Rumpfio, Bonano, Dargenvillo, Gualtero imposui et sic in his puto me aliquid præstitisse, quod antea factum non fuit.

Quo magis istud problema volvo, de plantis hybridis * s. novis plantarum speciebus ortis ex diversis parentibus, eo magis in istâ cogitatione confirmor; nequit hoc latere iis, qui probe plantas examinant, præsertim iis qui hortos possident academicos. Utinam etiam Tu animum hisce impendere velles! Sunt nobis plantæ, de quibus non conveniunt botanici utrum species sint diversæ vel non; varietates non facile alias dicimus, quam quæ colore, odore, sapore, magnitudine, monstruositate solius individui

* Vide supra, not. † ad p. 212.

differunt, et quæ a loco, terrâ, sole, ventis, &c. caussari possunt. Sed sunt et aliæ caussæ occultæ; sunt aliæ varietates constantes non mutabiles, nec restituendæ mutato loco et cœlo. Confer sequentes:

Urtica pilulifera romana — et altera *Parietariæ foliis*.

Cyanus orientalis luteus — et *Cyanus orient. purpureus, albus*.

Differunt calyce, radio, semine. Conveniunt toto habitu.

Poterium Pimp. Sanguisorba — et *Pimpinella agrimonioides*.

Catananche cœrulea — et *lutea*.

Crista-Galli mas — et *fœmina*.

Acanthus spinosus — et *mollis*.

Saponaria vulgaris — *Saponaria anglica*.

Hemerocallis lutea — et *fulva*.

Verbascum.

Dipsacus vulgaris — *Dipsacus perfoliatus*.

Insuper *Solana Africana*, *Solana Europæ annua*; *Quercus Virginicæ*; *Asteres* et aliæ innumeræ; quas dabo in dissertatione de plantis hybridis, ubi hoc non uti evictum proponam, sed ad alios excitandum proponam.

Hisce diebus* prodiit apud Salvium alter tomus *Amœnitatum mearum Academicarum*, in quâ habentur dissertationes sequentes:

Œconomia naturæ,	Tœnia,	Sapor medicamentorum,
Lignum colubrinum,	Senega,	Plantæ Camschatcenses,
Semina muscorum,	Splachnum,	Officinalia animalia,
Generatio calculi,	Gemmæ arborum,	Pan Suecicus.

In *Actis Upsaliensibus*† habentur *Usus Electrificationis in Rheumatismo*. — *Hasselquist. Descr: Mimosæ Africanæ*. — *Linnæi Scabiosa corollulis quadrifidis, foliis pinnatifidis, lobis lateralibus erectiusculis, Penthorum*. — *Hasselquist Camelopardalis descriptio*. *Mus ægyptius bipes*. *Turdus solitarius*. *Fulica*. *Vipera vera officinarum*. *Coluber cornutus*. *Anguis cerastes*. *Lacerta scincus*. *Octopodia sepiae species*. — *Linnæi Cyprinus pinnae ani radiis XII*. — *Gronovii pisces duo: Scomber et Labrax*. — *Lœfling monoculus caudâ foliaceâ planâ*. — *Colden, continuatio pl. Noveboracensium descriptionis: dein Astronomica, Meteorologica, Antiquaria, vita O. Celsii*.

Ego nunc a die in vesperam ultimam manum addo *Museo Reginae* exscribendo, sed præcipue species plantarum conscribendo et enumerando quotquot novi omnes cum

* Hinc constat anni quo hæc epistola data est numerus qui deficiebat, scilicet 1751.

† *Acta Soc. Reg. Scient. Upsaliensis ab Anno MDCCXLIV. ad MDCCCL*. Stockholmiae. 1751.

differentiâ specificâ, synonymo, loco, sub suis generibus. Paucas novi, sed tamen aliquas.

Silent jam omnes Botanici in Angliâ, Belgio, Germaniâ, Russiâ. Tu vitam et animam Gallis das.

Audio Italos varios Florentiis adhuc negare quod animalia caussent corallia; de hoc amplius apud me dubium non est; vidi varios lapides qui id absolute evincunt, et quod majus est omnibus, Tu Lynceus hæc propriis vidisti oculis; Lœflingius pulchre descripsit vermes in Escharæ poris habitantes.

An habeas ullas observationes circa Titanokeratophyta Boerhaavi;* s. rete et flabellum Veneris dictum; et quo modo hoc conficiatur; Crustam tartaream a vermibus oriri facile intelligo; et dicas mihi quo modo substantia cornea?

D. Buffoni opera posteriora expecto avide; ille incipit a cane et equo in naturali methodo. Hoc experimentum sufficit. Vellem modo videre practicum, vidi theoreticum.

Devota mea officia dicas D. Patri Laserre; ille optime servavit oleum, cujus lucerna adhuc lucet proprio oleo. Salutes quæso itidem suavissimam dulcissimamque sponsam D^m Bassaport; illa nondum mihi dedit fœtum, tamdiu promissum, neque ingenii, neque manus; si posset mihi pingere parvum B. Jussieu in quarto, quem possem Botanicis meis interserere in Musei pariete, mihi daret filium gratissimum.

Scriberem ego sæpius, ni metuerem quod meæ litteræ tibi impensas facerent. Tu poteris, ut audio, ad me scribere absque impensis; quæso millies facias hoc sæpius; nullius mortalis literæ mihi gratiores, instructivæ magis nullæ, et si scribas sub involucro ad Societ. Scient. Upsaliæ, habebo omnes literas gratis; posses tunc interserere plantulam exsiccatam sæpius. Si tu posses dicere mihi rationem, quâ ego mitterem absque tuis impensis ego idem facerem sæpius. Non possum oblivisci frustuli illius quod olim misisti et nuper dixisti fuisse Phytolaccam; sed quænam quæso; et quo modo possint tam diversæ conjungi in unum genus?

Quid jam D. Reaumur? quid D. Guettardus?

Studiosus quidam,† informator filii mei, qui olim detexit insectum quod plodit ano et alterum quod cribrat pollinem antherarum, nunc exclusit istud insectum, quod apud nos caussat spicas albas effœtas copiosissimas in agris secalinis; evadit Phalæna; unius ejusmodi vermis intrat sæpe plurimos culmos et infinitam noxam adfert colonis.

* *Gorgoniæ* species Linnæo ipso auctore, sub nomine generico *Plexauræ* distinxit cl. Lamouroux.

† Daniel ROLANDER, qui in illo præceptoris munere Lœflingio peregrinanti successerat. — Variæ de insectis quas hic Linnæus memorat observationes de Carabo crepitante, Vespâ cribrariâ, Phalænâ pycali, cum aliis relatæ in *Vetensk. Acad. Handling.* nec non *Analect. transalp.*

Sed manum de Tabulâ ; dies mihi deficeret, priusquam desiderium tecum loquendi. Devota officia dicas venerando fratri tuo, artis nostræ seniori. Det ipsi Deus T. O. tranquillam viridemque senectam. Cum redierit junior frater quæso ipsi dicas mox mea officia et vota pro ejus felicitate.

BOTANICO SUMMO
DD: BERNH. DE JUSSIEU,

BENEFACTORI COLENDISSIMO,

S. Pl. D.

CAR. LINNÆUS.

QUAMVIS nihil habeat pauper, quod non ditissimus possideat, attamen ut tester gratissimum meum animum, mitto hæc quæ præterito anno, reduce ex Canadâ Kalmio, accepi semina ; nomina adposuit Hortulanus ea, sub quibus nobis tradita fuêre. Spero quod hæc quæ ad hortum spectant non solvantur a Tuo ærario, sed ab horti ; sin minus ea nunquam ausus fuisset mittere. Hac datâ occasione a Te mihi veniam expeto interrogandi de plantis quæ mihi maximum facessêre negotium, et quum habeam modo unicam ad manus, eamque a Te missam, hæreo de reliquis. Sunt hæ :

a. Hibiscus inermis foliis serratis : inferioribus ovatis integris, superioribus trilobis. Hort. Cliff. 350 cum synonymis Fl. Zeyl. 262.

β. Hibiscus inermis, foliis serratis : infimis indivisis : mediis bipartitis : summis quinquepartitis. Roy. Lugdb. 359.

γ. Hibiscus foliis palmato-digitatis quinquepartitis : laciniis lanceolatis ; caule aculeato. Fl. Zeyl. 268.

δ. Alcea benghalensis spinosissima, acetosæ sapore. Comm. Hort. 1. p. 35. t. 18.

Me quæso instruas num hæ quatuor inter se sint satis distinctæ, an eadem et tantum varietates.* Vel si diversæ quibus notis distinguendæ ? Mihi videntur multam habere affinitatem, nec notæ a me datæ dum olim eas videram mihi ipsi sufficiunt.

Servet te Deus T. O. in Rei botanices ornamentum et sustentationem ; mea officia dicas venerando parenti tuo, artis amabilis Seniori et Botanicorum antesignano ; nec-

* Easdem ipse distinxit, quæ sunt : *Hibiscus Sabdariffa*, *a* et *β* ; *Cannabinus* ; *Surattensis*. L. Sp.

non plurimum valere jubeas amicissimæ virgini D. Bassaport necnon amicis et fautoribus reliquis.

Quod jam fit de vestro Buffon; expecto avide Museum regium in naturâ; præfationem audiui et vidi; sed quid magis.

Opto tibi, vir colendissime, florentissimam ætatem et herborisationes impluvias; ego Tui in meis nunquam obliviscar cum meis sociis.

Dabam Upsaliæ die 14 Martii 1752.

ILLUSTRISSIMO BOTANICO
DD. BERNH. DE JUSSIEU,

BOTAN. PROF. PARISINO, ETC.,

S. Pl. D.

CAR. LINNÆUS.

FESTUS mihi est dies quotiescunque liceat literis Tecum, Benefactor Summe, loqui; fieret hoc sæpius si modo scirem quâ ratione possem ad te scribere absque tuis impensis per tabellarium. Mihi enim res salva est. Ignoscas, artis nostræ Præsul, quod his Tibi sim molestus. Accepi nuper plantam e Finlandiâ quam videre fastidio, ignoto genere proprio; novi quantus Tu sis in omni naturæ ambitu, et quod tibi nullum sese subducat minutissimum vegetabile. Planta quam tuo subicio nunc judicio est lecta in horto Finlandiæ, suâ sponte nata in pulvillo juxta alias plantas et videtur esse planta vernalis; rudi homines legerant in Horto isto plantas et ad me misère, quarum radicibus, ejusque annexæ terræ, hæc plantula inhærebat; nescio utrum sit muscus vel Herba; flores non obtinui, nec obtinere possum. Si in aquis cresceret credidissem fuisse Subulariam, licet nec hanc omnino exprimat. Mihi videtur esse admodum singularis planta.*

D. Lœffling dudum Hispaniam attigit, observat plantas minutissimas; reperit *Alsiniem spuriam pusillam repentem fol. Saxifragi aureo*. *Raj. Syn.* 352. *Pluk. Phyt.* 7. f. 6.† quæ copiose crescit in Hispaniâ et Lusitaniâ; nescio sub quo nomine nota aliis Botanicis, qui peragrarunt eadem loca. Multa habet cum Veronicâ communia, a quâ abunde distinguitur corollâ quinquepartitâ, staminibus 4 per paria approximata et 2 breviora.

* Litteræ specimen plantulæ obscurioris insertum adhuc inest, quod nihil aliud videtur nisi Scirpolorum germinantium (*Scirpum acicularem* crediderim) fasciculus, foliis primis jam evolutis, testis tamen seminum apici cotyledonum exsertarum adhuc adhærentibus.

† *Sibthorpia Europæa*, L.

Floruit apud nos *Lysimachia lutea angustifolia*, flore minore. *Pluk. Alm.* 285. t. 202. f. 7. an? planta altissima biennis flore primo die albo, dein rubro, fructu facie Seminis Fagopyri, sed tetraedro, quadriloculari, monospermo nec dehiscente.* Si non habes mittam Semina copiosissima spectatissimæ plantæ et biennis.

Buffoni liber a nonnullis nostratum admiratur; Chemiæ professor noster in scholis nostris resuscitavit Generationem æquivocam, quam demonstrat ex autoritate summi Buffoni; negat strenue Corallia oriri ex animalibus, sed Læfing nuper misit ad Acad. Holmiens. observationem de duobus Coralliis cum eorum animalculis et methodam eorum fabricandi corallia, tamen negat Vallerius, quæ tu primus tam solide demonstrasti, Itali et alii confirmarunt; ego rideo ejus inscitiam.

Læfingius noster plurimum laudat D. Godin† vestratem, cujus favore multoties usus est apud proceres Hispaniæ; si nunc sit Parisiis, quæso nomine Floræ ipsi grates agas, quod [eam ?] ejusque genuinum filium tanto amore et favore persecutus sit.

Duas Dissertationes *de novis plantarum generibus et de plantis hybridis* mittam mense Martio una cum Seminibus quas possideo.

Hisce diebus periit Bocconia a Te præterito anno missa, nondum flores proferens, meo insigni cum dolore.

Infinito desiderio expecto fratris Tui junioris reditum; utinam de ejus felici accessu me primum participem redderes. Utinam meæ per Te preces efficerent ut aliquot in duplo plantas mihi daret.

D'Isnardi herbarium ‡ publicâ autione, ut intellexi, ante aliquot annos divendebatur; sed ille qui emerat vellet idem divendere, procurare possem ipsi pecunias, modo non nimis enormes.

Accepi heri supplementa *Materiæ Medicæ D. Geoffroy* in quibus tua ubique lucet sapientia,§ pro quâ tibi grates agimus omnes.

* Ex breviori descriptione planta est Onagrariea; e characteribus fructûs Gauræ species; ideoque ab icone citatâ Plukenetii, quæ potius *Ænotheræ*, diversa.

† Ludovicus GODIN Acad. Reg. Sc. Paris. socius, unus ex astronomis in Peruviam missis (vid. supra, not.) et clarissimorum Bougue et Lacondamine docti laboris particeps, anno tantum 1751 remeavit, sed conditione post productam diutius absentiam in patriciâ non sufficiente, in Hispaniam migravit scholæ nauticæ Gaditanæ præpositus, ubi post annos circiter decem, Galliam jamjam rediturus, obiit.

‡ Vide supra, not. * ad p. 186.

§ Stephani Francisci Geoffroy *De Materiâ Medicâ Tractatus* volumina tria Latine prodierant anno 1741, et mox versio ab Ant. Bergier Gallica. Idem, post obitum auctoris opus persecutus est (*Suite de la Matière Médicale de M. Geoffroy*, 1750), cujus in præfatione legitur: “ *Un illustre médecin, M. Bernard de Jussieu, nous a aidé de ses lumières et a bien voulu revoir notre travail. Ainsi c'est en partie à ce savant naturaliste qu'on doit l'ouvrage qui paraît dans le public; nous lui en cedons avec plaisir toute la gloire, et nous nous bornons à la satisfaction d'avoir tâché de nous rendre utiles.*”

Typographus quotidie expectat *Kalmii Itinerarium per Canadam, Pensylvaniam*, etc.: quod totum contineat res naturales in triplici naturæ regno observationibus certe copiosissimis.

Annon aliquis Botanicus sequutus est astronomum vestrum qui petiit Caput b. Spei ? * Certe ista terra scatet plantis inter omnes maxime singularibus.

Audio *Hernandez herbarium* adhuc servari Matriti in bibliothecâ regiâ et satis bene conservatum, ut mihi retulit Lœffling.

Te plurimum valere jubet DD. Bæck, qui bene ipse valet.

Accepi librum Ill. D. Reaumurii de ovis, pro quo quæso ipsi grates meas verbis reddes.

Artis nostræ antesignanum fratrem tuum Illustriss. D. Antonium, dulcissimam D. Bassaport, et D^{um} Patrem Laserre plurimum quæso salutes.

Dabam Upsaliæ 1751. d. 23. Decembr.

VIRO ILLUSTRIS

DD: BERNH. DE JUSSIEU,

PROFESSORI PARISINO,

ARTIS NOSTRÆ FULCRO PRIMARIO,

S. PL. D.

CAR: V. LINNÉ,

EQUES.

DUM inopinato mihi iste honos contigit, qui me inscripserat numero Membrorum Academiæ Regiæ Parisinæ,† quem agnosco per vitæ meæ curriculum Summum, non potui non me temperare, quin hisce erga Te, vir illustris, devotissimam piamque declararem mentem et gratitudinem, cum hunc Tibi me totum debere plane convictus sim.

* Nicolaus Ludovicus DE LA CAILLE inter mathematicos et astronomos Galliæ inclytus, Caput Bonæ Spei petierat ubi mappam hemisphærii cœlestis alterius perficeret; unde consecutum de *Cælo Australi Stellifero* (1763) opus eheu posthumum. Defuit comes, quem Linnæus hic reposcit, botanicus. Sed ipse, noctu astronomicis observationibus deditus, non nunquam diei otia botanicis impendit, plantasque Capenses collegit quibus redux herbarium Jussianum donavit, in quo nomen viri illustrissimi sparsim nancisci juvat.

† “*The French Academy of Sciences having a right to nominate eight foreign members, and the great astronomer Bradley being dead, Archiater Linnæus was, on the 8th of December (1762), appointed in his stead. This honour is esteemed by the learned the highest that can be attained, and had never before been conferred on a Swede.*” Gratias Academiæ ipsi simul agit Linnæus in epistolâ quæ in Litterarum ejus collectione ed. Stoever impressa (p. 74–76) invenitur, non tamen absolute sua. Namque, ut per notulam sub-

Hoc tanto magis miratus, quo noveram quam me apud te male explicavit ille, a quo longe alia promerui et cui Tu fidem adhibere tenebas, cum ego non alium haberem testem, quam eum qui fata nostra gubernat, quique novit quam pio et sincero Te semper colui mente, quodque faciam quamdiu me sinant fata inter vestrates numerari.

Lætus ex literis Alstroemerii intellexi Te etiamnum vegeto corpore et inconcussâ sanitate valere, me vero jam incipiunt anni ingravescentes comprimere.

Absolutis propediem Speciebus meis Plantarum* incipiam edere breves descriptiones Insectorum et Conchyliorum Musei Ser: Reginæ M. L. U.†

Clerck nostro æri incidit omnes Papiliones ex Museo Reginæ numero stupendos, eosque vivis coloribus delineavit tam pulchre, ut audeam confiteri magis pulchrum nunquam vidisse orbem; hujus unicum exemplar obtulit S. Reginæ, sed fata adversa ita eum suffocarunt, ut vix spes supersit, quod plura exemplaria prodeant; nisi aliquis egregius pictor ab eo emat icones et tabulas.

Devota mea officia dicas Illustr. Du Hamel, ad quem responsorias dudum dedissem, nisi expectassem quotidie missum librum.

Cum vix habeam in Horto plantam quam Tuus non alat, non novi aliquam Tibi gratam. Inclusa tamen mitto semina *Ethuliæ conyzoides* in terrâ prægnanti serenda, *Mesembryanthemi pomeridiani* cum capensibus commune requirens solum et *Astragali Chinensis* sub dio alenda. Utinam scirem plures quas mittere possem.

Vive diu felix a me perpetuo colendus.

Dabam Upsaliæ 1763. d. 1 Martii.

junctam docemur, “ *Quum in elegantiss Latinæ linguæ non habitaret illustris a Linné, has litteras, Suecice ab auctore exaratas, Latine reddidit Latialium penes nos musarum, dum vixit, peritissimus arbiter, celeb. Bibliot. Upsal. Bergerus Frondin.*”

* *Caroli Linnæi Species Plantarum*. Edit. 2^a, 1763 (quam hic, quoties species nominanda fuit, secuti sumus). — Prima anno 1753 prodierat.

† *Museum Sacræ Regiæ Majestatis Ludovicæ Ulricæ, in quo Animalia rariora, exotica, imprimis Insecta et Conchylia describuntur et determinantur, Prodromi instar editum*. Holm. 1764.

DOLENDUM languisse ante diem et desiisse litterarum inter summos botanicos commercium, quo non intermisso, vitæ et studiorum utriusque cursum ulterius sequi et totum quasi comprehendere licuisset. Eo dolendum magis quod Bernardus, anno 1759, postquam scribere ad Linnæum desiverat, periculum naturalis suæ methodi in horti Trianonensis plantis ordinandis fecit; cujus rationem Linnæo certe pro suâ consuetudine exposuisset, forsân responsa tum approbantis dissentientisve tum propriam sententiam proponentis habuisset, ita ut suas de argumento tanti momenti judices tam idonei et ut ita dicam supremi notiones clarius tradidissent. Quanto melius Linnæus cum Bernardo de methodo naturali egisset, quam cum Gisekio per quem quid de principiis ejus senserit quantulumcunque innotuit!* Felicior quidem Bernardus discipulum et interpretem habuit nepotem Ant. Laurentium, alter Elias alterum Eliseum; sed obscura tamen remansit in hoc legum taxonomicarum codice pars ipsius, quam alibi† notam facere tentavimus.

Hic igitur, silentibus utrinque amicis, editoris penso absoluto finem imponere debuimus, at non sine expresso ejusdem citius absoluti desiderio. Post ultimam epistolam quâ Linnæus se extraneum Academici Parisiensis titulo decoratum gratulatur, supremam subjungere placuit ineditam, eidem Academiæ, utpote secretario ejus celeb. Condorcet, inscriptam, Linnæi modo defuncti nuntiam, quæ nonnulla de extremis ejus annis et aliis ipsum attinentibus narrat. Continetur in ditissimâ manuscriptorum celeb. Condorcet litterarumque virorum illustrium ipsi missarum collectione, quâ filia ipsius Bibliothecam Instituti Gallici recenter donavit.

MONSIEUR, —

Stockholm, 12 Février, 1778.

M. de Linné, le fils, vous a sans doute notifié la mort de son Père, qui arriva, le 10 Janvier de cette année, après un affaiblissement continuel de près de deux ans, causé par des accès d'apoplexie qui avaient même attaqué sa mémoire et sa faculté de parler distinctement.

Aux mémoires de sa vie, que j'eus l'honneur de vous envoyer, il y a deux ans, je n'ai presque rien à ajouter, car sa longue maladie ne lui a pas permis de travailler, quelque

* *C. Linnæi Prælectiones in Ordines Naturales Plantarum. Edidit P. D. Giseke. Hamburgi. 1792.*

† Vid. *Annales des Sciences Naturelles* (Vol. VIII. p. 227). 1837.

envie qu'il en eût, particulièrement quand M. le Docteur Sparrman, de retour de son voyage autour du monde avec M. Forster, lui apportait une grande collection de nouveautés d'histoire naturelle de toute espèce. M. le Docteur Thunberg qui a été 16 mois au Japon, et en a visité la capitale, avec plus de liberté de faire des excursions que les Européens n'y ont ordinairement, lui a aussi envoyé de Batavie quantité de productions naturelles rares. M. de Linné aimait à voir et regarder ces trésors, mais sans presque se souvenir d'aucun nom.

La dernière édition de son *Systema Vegetabilium* faite à Gottingue par M. Murray en 1774, a été revue et augmentée de lui même.

Ses ouvrages Suédois, particulièrement le voyage de Gothlande, celui de Westrogothie et celui de Scanie, contiennent des observations de toute espèce sur l'histoire naturelle, l'économie et les antiquités de ces provinces. Il fit ces voyages par ordre du Roi et à ses dépens. Ses disciples en ont fait de pareils dans presque toutes les provinces du royaume. On a cru que le premier pas pour rétablir l'économie du royaume est de connaître les productions naturelles du pays et de les cultiver préférablement.

De son mariage avec la fille de M. Moræus, assesseur au Collège des Médecins à Stockholm, et médecin ordinaire de la ville et des environs de Falun en Dalécarlie, il a eu un fils qui est son successeur à la profession dans l'Université d'Upsal, et quatre filles dont l'aînée est mariée à M. Bergencrantz, capitaine d'Infanterie.

Si vous avez besoin, Monsieur, de quelque éclaircissement ultérieur sur la vie et les mérites de feu M. de Linné, je ne manquerai pas de vous le donner a votre première réquisition.

J'ai l'honneur d'être avec la plus haute estime,

Monsieur le Marquis,

Votre très-humble et très-obéissant serviteur,

WARGENTIN.*

À M. LE MARQUIS DE CONDORCET.

* Pehr Wargentin Acad. Scient. Stockholm. Secret.

NOTE.

IN communicating the manuscript of this article, comprising the epistolary correspondence of Linnæus with his great-uncle, Bernard de Jussieu, the Editor requested that the proofs should be remitted to Paris for his revision, in order that they might be collated with the original documents, so as to insure the entire accuracy of the transcript. The lamented death of our distinguished Foreign Associate, which occurred about the time that the article was consigned to the printer, has prevented this intention from being carried out. All that could be done, therefore, was sedulously to follow the manuscript, prepared with M. de Jussieu's accustomed neatness and care. The few conjectural emendations that have been suggested are in all cases inclosed in brackets.

The annotations and remarks of the Editor possess the melancholy interest of having been probably the last scientific production of the last of the Jussieus.

ADRIEN DE JUSSIEU, the grand-nephew of Bernard, the only son of Antoine Laurent de Jussieu (author of the *Genera Plantarum secundum Ordines Naturales disposita*), himself a botanist worthy of such a lineage, — a man admired and beloved by all who knew him, — died, without male heirs, on the 29th of June, 1853, aged fifty-six years; thus closing a line illustrious without a parallel in Botany for nearly a century and a half.

A. GRAY.

Cambridge, Massachusetts, December 31, 1853.